

Călăuza

K

BIBLIOTECARULUI

BIBLIOTECA INST. MED-FARM
TARGU-MURES
SBYOSTUD. ES GYOGYSZ. INT
KONYVTÁRA MŰHELY

decembrie · 1955

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
C. PRISNEA — <i>Prim locuitor al Ministrului Culturii</i> — Să întâmpinăm cel de al II-lea Congres al partidului cu noi succese în muncă	1
IN CINSTEA CELUI DE AL II-LEA CONGRES AL P.M.R.	
RADU THEBE, MATHILDA BALMUȘ } — Pagini din trecutul de luptă a partidului	4
M. GAFIȚA — Adevărul de preț al vremii noastre	8
Cartea de literatură politică în sprijinul producției	11
Indrumarea bibliotecilor din regiune	14
Din munca de pregătire a unei consfătuiri cu cititorii	16
Să intensificăm popularizarea cărților de literatură politică	19
BIBLIOTECI PENTRU COPII	
Dezvoltarea gustului de citit al micilor cititori	21
M. TOMESCU — Cataloagele bibliotecilor pentru copii	23
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
R. KRACIK — Popularizarea cărților despre plante	27
A. REZNIKOV — Cartea la club	29
CONCURSUL PENTRU CITIREA LITERATURII „JUBIȚI CARTEA”	
Să dăm un caracter de masă concursului	31
SADY HERȘCOVICI — O seară de ghicitori literare	33
BIBLIOTECI ȘTIINȚIFICE	
VACZY LEONA — Importanța microfilmelor în biblioteci	35
ORGANIZAREA FONDULUI DE CĂRȚI ȘI A CATALOAGELOR	
PAUL LANGFELDER — Fișele de catalog tipărite, adnotate și clasificate	37
IN ATENȚIA BIBLIOTECARILOR	
Despre noile regulamente ale bibliotecilor din rețeaua Ministerului Culturii	39
DIN CORESPONDENȚELE NOASTRE	
SOLOMARU DARIA — Ne pregătim pentru Congres	42
ȘTIRI DIN LUMEA CĂRȚILOR ȘI A BIBLIOTECILOR	
BIBLIOGRAFIE	46

Să întinmăm **CEL DE AL II-LEA CONGRES AL PARTIDULUI** *cu noi succese în muncă*

C. PRISNEA

Prim locțiitor al Ministrului Culturii

Au trecut mai bine de șapte ani de la primul Congres al partidului nostru, al Partidului Muncitoresc Român.

Cîte prefaceri au avut loc în patria noastră, cîte nu s-au schimbat de-atunci!

Nu-i nici locul și nici nu ne-am pus în gînd să facem vreun bilanț al cuceririlor politice, economice și sociale pe care le-a obținut poporul muncitor din Patria noastră în acest răstimp. Șocot că trebuie să spunem cîteva cuvinte despre succesele și lipsurile noastre în domeniul culturii, și mai ales în domeniul muncii cu cartea.

Totuși cînd vorbim despre lumină, despre cultură nu putem să nu vorbim și despre întuneric.

Milioanele de analfabeți care existau în România burgheză și moșierească erau o condiție de care aveau nevoie guvernării de pe atunci pentru a putea exploata pe muncitori și țărani muncitori, pentru a putea învrăjbi poporul român și minoritățile naționale.

Ura împotriva minorităților naționale, ură cultivată, încurajată, subvenționată și transformată în principiu de guvernare servea drept instrument al dezbinării celor mulți și exploatați, pentru ca nu cumva ei să descopere pe adevărații lor dușmani: marea burghezie și moșierimea.

Dar vremurile acelea au apus odată pentru totdeauna și cultura a căpătat în anii aceștia loc de cinste. Întunericul din mintea acelor ce nu știau ieri slovele, pe măsura lichidării analfabetismului și a răspîndirii culturii, se risipea și locul lui îl lua o dorință nestăvilită de a afla, de a ști, de a învăța.

Cartea a devenit un prieten nedespărțit pentru mulți dintre aceia care mai ieri semnau prin punerea degetului.

În anul 1948 numărul bibliotecilor care funcționau în căminele culturale și în casele de citit era de 4809. La numai doi ani după aceasta numărul lor era de 12.000.

În anii primului plan cincinal s-a înființat rețeaua de biblioteci regionale, 170 biblioteci raionale, 620 biblioteci satești cu bibliotecari salariați și aproape 2000 biblioteci în colțurile roșii din gospodăriile agricole colective.

Numai în anii primului nostru cincinal s-au tipărit peste 220 milioane cărți și broșuri.

Au găsit într-însele răspuns tinerii și bătrînii, copiii și femeile, oșelarii, minerii, petroliștii și pădurarii, profesorii și învățătorii, inginerii și cercetătorii, țărani și ciobanii, săcuii din Regiunea Autonomă Maghiară, pescarii din Delta Dunării ca și marinarii Mării Negre.

Cîteva sute de milioane de lei s-au cheltuit numai cu cumpărarea de cărți pentru miile de biblioteci care au luat ființă în anii aceștia.

În multe orașe reședință de regiuni și raioane, bibliotecile regionale și raionale s-au mutat în cele mai frumoase clădiri. Săli spațioase și luminoase sînt astăzi săli de lectură pentru sute de cititori.

Anual se cheltuiesc milioane de lei pentru înființarea de noi biblioteci, pentru dotarea lor cu cărți și mobilier.

Așa a gîndit partidul că trebuie făcut și așa s-a făcut. În satele și orașele noastre, alături de învățătorii care călăuzesc primii pași ai copiilor noștri, apăreau figuri de intelectuali noi: directorul de cămin cultural, bibliotecarul.

Mulți dintre aceștia își cinstesc meseria și-i cinstește poporul muncitor pentru munca frumoasă pe care o desfășoară.

În preajma celui de-al II-lea Congres al partidului, congres care va trasa și directivele celui de-al II-lea plan cincinal, luminînd calea pe care merge mereu înainte poporul nostru muncitor, lucrătorii de pe ogorul muncii cu cartea vor trebui să-și analizeze munca lor, să lichideze cu lipsurile care mai există și să ia măsuri pentru o imediată îmbunătățire a acesteia.

Fiecare bibliotecar trebuie să simtă răspundere față de toți acei care-i trec, cu mai mult sau mai puțină regularitate, pragul bibliotecii sale. Fiecare dintre bibliotecari trebuie să pună la dispoziția cititorilor cărțile de care au aceștia nevoie.

Ei trebuie să facă pe cei ce vin rar să vină și să schimbe mai des cărțile.

Dar mai ales bibliotecarii trebuie să simtă răspunderea față de toți acei ce nu-i calcă pragul azi. Ei sînt mulți. Procentul de cititori în bibliotecile noastre sătești, sindicale este încă foarte scăzut. Și dacă meritul pentru un mare număr de cititori într-o bibliotecă aparține bibliotecarului, vina pentru că o bibliotecă n-are cititori destui aparține întotdeauna tot bibliotecarului.

La numărul de cărți care există azi în aceste biblioteci, la numărul populației pe care o deservește biblioteca, cei care citesc sînt încă puțini.

Cîrculația cărții este slabă. Sînt multe cărți ale căror file n-au fost încă atinse.

Bibliotecarii trebuie să simtă o mare răspundere față de regimul care a pus la dispoziția poporului asemenea comori (căci cărțile comori sînt) care uneori zac în rafturi clădite arhitectural sau zvoirlite în dezordine, acoperite de straturi suprapuse de praș sau învălitate în pinze fine de păianjen.

O răspundere mare poartă bibliotecarii și față de femeile de la țară și din uzine, care în trecut au fost ținute mult mai departe de lumină, de cultură, de carte, decît cealaltă parte a populației.

Tineretul nostru citește încă prea puțin.

Concursul „Iubiți cartea“ organizat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor împreună cu Ministerul Culturii, Ministerul Învățămîntului și Consiliul Central al Sindicatelor n-a mobilizat nici pe departe numărul de tineri și maturi pe care l-am putea realiza dacă comisiile de concurs regionale, raionale, din instituții, întreprinderi, din sate ar urmări

cu mai multă dragoste, cu mai mult entuziasm lărgirea concursului, popularizarea, desfășurarea lui.

Concursul este un mijloc extraordinar în mîna noastră pentru a face din fiecare tînar, din fiecare cetățean un cititor al cărților noastre dragi.

Bibliotecile noastre posedă un însemnat număr de cărți și broșuri de literatură politică. Folosirea mai intensă a acestor cărți ar ajuta mult la întărirea muncii politice, la activizarea politică a unor țărani muncitori, a unor cetățeni cinstiți pentru mai justa lor orientare în problemele legate de viața și munca lor.

Cartea agrotehnică, care ține închisă într-însa învățătura care ne va călăuzi pașii către recolte și producții mai mari, care va ajuta pe țărani muncitori să pășească pe drumul fericirii lor de azi și de mîine, trebuie să fie cu pasiune împărțită, răspîndită pînă-n cele mai îndepărtate colțuri ale cătunelor noastre.

Răspîndirea experienței înaintate în industrie se va putea face dacă cartea tehnică va fi mai larg difuzată.

Dar oamenii noștri au nevoie și de o carte bună de povestiri, de nuvele, un roman bun, sau niște versuri care să-i meargă la inimă. Și dacă cititorii nu vin la bibliotecă să mergem noi bibliotecarii la ei. Cu prima carte va fi mai greu. Prima carte odată citită, cititorul vine singur după a doua și a treia...

În anii aceștia s-a cîștigat o experiență bogată, s-au experimentat metode noi ca : citirea în colectiv, recenziile de cărți, serile literare organizate în jurul vieții și operii unui scriitor sau pe o anumită temă, urmate și de un program artistic corespunzător și mai ales consfăturile cu cititorii.

Toate aceste metode care n-au fost folosite încă pretutindeni și n-au fost valorificate într-o măsură îndestulătoare, pot asigura răspîndirea cărții în masă, dacă nu vom alerga mereu, după metode noi, înainte de a fi valorificate la maximum sumedenia de metode pe lingă care am trecut și care în fond reprezintă o mare experiență nefructificată.

Sînt multe de făcut în bibliotecile noastre în preajma Congresului dacă vrem să fim la înălțimea sarcinilor noastre de activiști culturali pe tărîmul cărții.

Să dublăm și să triplăm numărul cititorilor bibliotecilor noastre.

Să triplăm și să împătrim numărul cărților citite în bibliotecile noastre.

Să facem ca fiecare cititor să mai aducă la bibliotecă încă doi.

Să ducem cărțile lui Creangă, Eminescu, Coșbuc, Slavici, Sadoveanu, Gorki, Tolstoi și Maiakovski, ale lui Schiller, Balzac, Dickens și Hugo, pretutindeni unde seara se aprinde un bec sau o lampă.

In cinstea CELUI DE AL II-LEA CONGRES AL P.M.R.

Pagini din trecutul de luptă a partidului

RADU THEBE
MATHILDA BALMUȘ

Colaboratori ai Muzeului de Istorie a Partidului

Pentru clasa muncitoare din patria noastră, pentru întreg poporul muncitor, cunoașterea istoriei mișcării muncitorești, a istoriei partidului nostru, farul și călăuză luptelor poporului pentru o viață mai bună este de o însemnătate covârșitoare. Cei care vor să cunoască mărețele lupte ale muncitorimii noastre conduse de partid, ca și cei care studiază Istoria Partidului Muncitoresc Român, găsec în Muzeul de Istorie a Partidului un prețios ajutor. Cercetarea atentă a marelui număr de exponate ne aduce în fața ochilor trecutul de luptă a poporului nostru, istoria vie a partidului nostru care are la bază nepieritoarea învățătură marxist-leninistă. Cele 15 săli ale muzeului cuprind un material bogat și variat: fotografii, fotocopii de documente, facsimile, hărți, grafice, machete, picturi, sculpturi și vitrine conținând extrase din documente de partid. Toate acestea contribuie la înțelegerea precisă a faptelor în succesiunea lor cronologică.

Prima parte a muzeului, expoziția, organizată cu prilejul celei de a 50-a aniversări a primei revoluții ruse, 1905—1907, conține documente care oglindesc puternica influență exercitată de prima revoluție rusă asupra mișcării muncito-

rești și țărănești din țara noastră. Această influență s-a vădit în creșterea mișcărilor greviste, în încheierea sindicatelor și mai ales în valul vijetos al răscoalelor țărănești din 1907, care au înscris cu sînge și pe pagini nepieritoare în istoria poporului nostru. Chiar și zărele burgheze ale timpului subliniau forța acestor răscoale. În sală sînt expuse două fotografii apărute în ziarul *Dimineața* care înfățișează momente din răscoalele țărănești din 1907. Un document oglindește manifestul elementelor revoluționare apărut în România Muncitoare din martie 1907 care îndemna pe ostași să nu tragă în țărani, frații lor de suferință. Tot aici este expusă fotocopia facsimilului, conținînd ordinul trimis de Ion I. Brătianu, organelor represive, de a masacra pe țărani răsculați.

Pășind în prima sală a muzeului vizitatorii pot urmări creșterea valului revoluționar din țara noastră între anii 1917-1923, ca urmare directă a influenței Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în condițiile cumplitelor mizerii și suferințe îndurate de popor, consecință a primului război mondial și a adîncirii crizei generale care cuprinsese și țara noastră, ca de altfel toate țările capitaliste. Sînt expu-

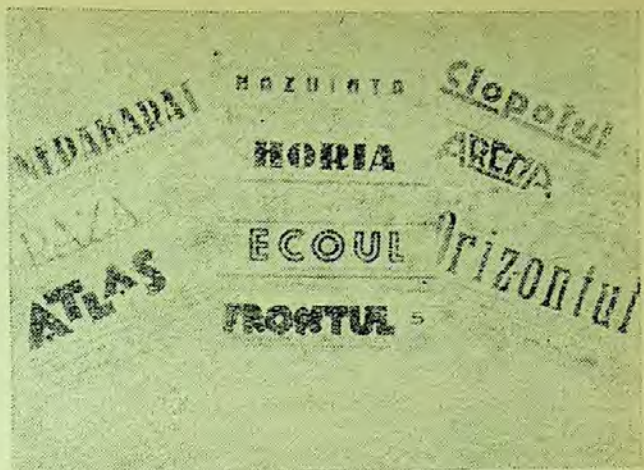
se numeroase manifeste ale grupurilor comuniste ilegale constituite din elementele revoluționare din sinul partidului social-democrat din România care slăveau victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și chemau înflăcărât poporul la luptă împotriva oligarhiei. Astfel un document în facsimil arată cum, sub influența Revoluției Socialiste din Octombrie se organizează în țara noastră grupuri comuniste care chemau proletariatul la luptă împotriva regimului de exploatare. Tot aici este un manifest lansat de un grup de socialiști maximaliști precum și manifestul din februarie 1918, prin care Comitetul de acțiune social-democrat chema pe muncitorii, țărani și soldații romîni la luptă pentru răsturnarea oligarhiei, pentru republică.

Pentru clarificarea ideologică a muncitorilor înaintați începe a se edita o serie de lucrări ale clasicilor marxism-leninismului precum și organe de presă cu caracter teoretic care au constituit arme puternice ale grupurilor comuniste și mai tirziu ale partidului de tip nou, pentru a-și îndeplini sarcina de avangardă revoluționară a clasei muncitoare din România. Printre acestea desprindem apariția revistei *Lupta de clasă*, organ teoretic al grupuri-

lor comuniste și editarea de către aceste grupuri a numeroase lucrări ale lui Lenin printre care se pot vedea în original și în fotocopii cărțile: **Democrația burgheză și dictatura proletară**, **Problemele puterii sovietelor** și altele.

Documentele din sala a doua redau accentuarea valului revoluționar din țara noastră după victoria Revoluției Socialiste din Rusia.

Un grafic arată numărul zilelor de grevă din țara noastră în luna octombrie 1920. Puternicul caracter revoluționar al mișcărilor muncitorești este oglindit în faptul că în urma acestor acțiuni greve, muncitorii reușesc să impună în diferite întreprinderi recunoașterea delegațiilor și consiliilor muncitorești, care pe alocuri erau numite sfaturi muncitorești și au jucat un rol politic de mare însemnătate. Un document în facsimil vorbește despre constituirea consiliilor muncitorești la întreprinderile Lemaitre, Veighel, Bloc-petrol și altele. Intregul val de greve tot mai viguroase din acest timp și învălămintele trase în urma grevelor generale din 1920, au dus la crearea partidului de tip nou, revoluționar, a Partidului Comunist din România, cotitură importantă în istoria clasei muncitoare și a poporului român. Acțiunea pentru crearea partidului s-a desfășurat în condițiile ascuțirii luptei dintre curenții revoluționar reprezentat de grupurile comuniste și curenții reformist, oportunist, reprezentat de social-democrația de dreapta folosit de burghezie ca agentură în sinul clasei muncitoare. În sală este expus în facsimil documentul despre conferința organizațiilor comuniste ilegale de la Iași, din martie 1921, care a pregătit Congresul pentru înființarea Partidului Comunist. Alt document redă fragmente din ziarul **Socialismul** în care sînt articole scrise cu prilejul congresului de crearea a Partidului Comunist din

România din 8 mai 1921, precum și moțiunile de însemnătate istorică votate la acest congres. Crearea Partidului Comunist a însemnat victoria leninismului împotriva oportunismului și social-democrației în mișcarea muncitorească din țara noastră.

În continuare sînt expuse documente care oglindesc teroarea și prigoana dezlănțuită de burghezie și moșierime împotriva partidului chiar din momentul înființării sale. Această prigoană s-a perpetuat dealungul anilor, înăsprindu-se din ce în ce și n-a luat sfîrșit decît odată cu eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică. Astfel în muzeu este expus manifestul adresat muncitorimii în care partidul protestează împotriva arestării și schingiuirilor delegațiilor comunisti la Congres, precum și manifestul Comitetului executiv al Partidului Socialist-Comunist care demasca încercările guvernului burghezo-moșieresc de a pune în afara legii Partidul Socialist-Comunist, manifest apărut în ziarul **Socialismul** din 7 aprilie 1922. Tot aici se poate vedea un montaj de dosare ale comunistilor implicați în procesul din Dealul Spirei (1922) precum și articolul apărut în presă intitulat **Împotriva noastră**, prin care este înfierată prigoana dezlănțuită de burghezie împotriva Par-

tidului Comunist din România.

Documentele din sala următoare oglindesc lupta maselor populare conduse de partid între anii 1923-1929, în perioada stabilizării relative a capitalismului. În această perioadă s-a intensificat prigoana împotriva clasei muncitoare și a partidului său. Aflăte pe poziții relativ întărite, clasele exploatoare au reușit să scoată în afara legilor Partidul Comunist din România. Documentele ne arată cum partidul călăuzit de lumina marxism-leninismului a reușit să îmbine activitatea ilegală cu cea legală și să conducă masele la luptă împotriva împilării. Este expus aici facsimilul privitor la procesul țărănilor de la Tatar-Bunar. Un grafic ilustrează grevele muncitorești și răscoalele țărănești mai însemnate din această perioadă. Lucrări ale Congresului al III-lea și al IV-lea ale partidului sînt deosemeni redăte în exponatele acestei încăperi.

În sala IV-a documentele oglindesc evenimentele dintre anii 1929-1932, anii crizei economice. Clasa muncitoare condusă de Partid n-a încetat nici o clipă lupta împotriva social-democrației de dreapta agentura burgheziei în sinul clasei muncitoare. Un desen din această sală înfățișează pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în-

tr-o ședință sindicală la Galați, demascând acțiunea trădătoare a șefilor social-democrați și chemînd muncitorimea ceferistă la luptă hotărîtă împotriva exploatării capitaliste. Un alt document redă un articol din Știința din iulie 1932, care demască uelnitirile ticăloase ale șefilor social-democrați de dreapta, care urmăreau să spargă unitatea de acțiune a muncitorilor ceferiști din întreaga țară.

Punctul central al sălii îl constituie Congresul al V-lea al partidului, eveniment de cotitură în viața partidului nostru. El a stăbilit principiile organizatorice, ideologice, strategice și tactice, ale partidului, în lumina învățăturii marxist-leniniste. Congresul a pus ca sarcină în fața clasei muncitoare din țara noastră de a desăvîrși revoluția burghezo-democratică și trecerea la înlăptuirea revoluției socialiste. O parte a documentelor oglindește situația internă și internațională în care a avut loc acest Congres. Astfel sînt documente și grafice care ilustrează creșterea continuă a producției industriale a Uniunii Sovietice în comparație cu criza generală care bîntuia toate țările sistemului capitalist, inclusiv țara noastră. Un alt grafic arată criza economică din 1929-1933 în principalele țări capitaliste (date parțiale), tot aici sînt redată în fotocopie fragmente din broșura editată de P.C.R. care vorbea de succesele obținute de poporul sovietic în realizarea primului plan cincinal. În acest sens vorbește și un grafic care înfățișează îndeplinirea primului plan cincinal al U.R.S.S. în 4 ani, oglindește continua dezvoltare și înflorire a economiei Uniunii Sovietice, ceea ce a demonstrat superioritatea sistemului socialist față de cel capitalist. O diagramă oglindește aprofundarea industriei romîne de către trusturile americane și engleze între anii

1931-1934. Alt grup de documente oglindește lupta pe care o duceau masele muncitoare conduse de partid împotriva cumplitei mizerii și exploatări. E vorba de lupta minerilor de la Lupeni și singeroasa ei reprimare. În vreme ce clasele exploătătoare căutau să iasă din criză pe spinarea popoului muncitor, prin curbe de sacrificii, amenzi, concedieri, etc., muncitorii, îndurmați de partid, luptau pentru ieșirea din criză pe cale revoluționară. Întărirea influenței partidului în sinul muncitorimii s-a vădit cu ocazia conferinței pe țară a ceferiștilor, petroliștilor și minerilor din martie 1932, cu prilejul căreia s-a constituit Comitetul Central de acțiune pe țară la care a fost ales ca secretar tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. În sală este expusă macheta casei din Str. Mitropolitul Grigore Nr. 69 din București, în care s-a ținut conferința de constituire a acestui comitet. Altă machetă înfățișează casa din str. Ecoului Nr. 29 din București unde a fost redacția Științei ilegale, între lunile iulie-septembrie 1932.

Sală a V-a cuprinde macheta închisorii Doftana, azi devenită muzeu. Burghezia și moșierimea romînă, înspăimîntată de creșterea avîntului revoluționar al maselor, a folosit această temniță ca mijloc de exterminare, lentă dar sigură a forțelor mișcării muncitorești. În urma cutremurului din noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940, zidurile ei s-au prăbușit îngropînd sub ele numeroși fii iubiți ai clasei muncitoare, printre care neuitatul Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central al P.C.R. Acest asasinat comis cu premeditare de clasele exploătătoare, va rămîne pentru totdeauna un puternic act de acuzare împotriva odiosului regim burghezo-moșieresc, regim al crimei și asupririi maselor muncitoare.

Documentele din sala VI-a arată un eveniment

deosebit de mareț din istoria mișcării muncitorești și a partidului nostru. Este vorba de luptele ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, conduse de P.C.R. care au lovit în politica de fascizare a țării, iar pe plan mondial au constituit un puternic protest împotriva înscăunării lui Hitler în Germania. O fotografie ne arată cum muncitorii comuniști de la atelierele Grivița împiedică manevrele bonzilor social-democrați de dreapta cu prilejul întrunirii în sala Locomotiva, din 25 ianuarie. Un document redă în fotocopie articolul tov. Gh. Gheorghiu-Dej intitulat **Greșelile mișcării antirăzboinice** apărut în Buletinul Comitetului Central de Acțiune, în care subliniind necesitatea îmbinării luptei pentru revendicările economice cu revendicările politice, tov. Gh. Gheorghiu-Dej demasca că pregătitorii la război sînt nu numai industriașii străini ca Deterding, Schneider și alții, ci și industriașii romîni ca Așchinit, Malaxa, Mociornița, etc. Numeroase fotografii și documente readuc în fața ochilor noștri marile greve din 2 februarie și 15-16 februarie de la atelierele Grivița, puternicul val de solidaritate a tuturor muncitorilor din țară, răsunetul uriaș pe care l-au avut aceste greve peste hotarele țării, făcîndu-ne să trăim intens acele zile de neuitat din trecutul de glorie al clasei muncitoare din țara noastră. Înfricoșați de proporțiile grevei, burghezia și moșierimea au recurs atunci la metoda lor tipică de asasinat în masă.

Documentele următoare oglindesc odiosul proces înscenat sutelor de ceferiști implicați în aceste lupte. Două documente redau fragmente din interogatoriul tov. Gh. Gheorghiu-Dej și al lui Ilie Pintilie. Putem citi aici răspunsul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la provocările șovine ale acuzatorilor „Domnule Președinte, mun-

ctorimea conștientă nu face nici un fel de distincțiune de rasă și naționalitate. În ateliere muncitorilor romini suferă ca și cel evreu sau ungur, iar fabricanții nu țin seamă la concedieri și scăderi de salarii, dacă muncitorii sînt sau nu romini". Numeroase documente oglindesc uriașa campanie organizată de P.C.R., pentru organizarea maselor largi în scopul salvării conducătorilor comuniști, condamnați la ani mulți de muncă silnică. Astfel vedem articolul publicat în Știința: Jos asasinii muncitorimii, salvați viața tovarășilor inchiși!, precum și articolul; Pentru regim politic în închisori, pentru eliberarea deținuților politici!". Un alt document redă apelul comitetului local de apărare a muncitorilor cefești care chema pe toți muncitorii cinstiți să lupte pentru anularea sentinței nedrepte și pentru eliberarea cefeștilor condamnați. O serie de documente oglindesc marile demonstrații de solidaritate ale poporului sovietic cu luptele muncitorilor feroviari din România, precum și solidaritatea clasei muncitoare din alte țări capitaliste ca: Belgia, Franța, Cehoslovacia, etc.

În sala următoare se poate vedea o celulă reconstituită, asemănătoare aceleia în care a stat tov. Gh. Gheorghiu-Dej la Dofana. Documentele din această sală oglindesc luptele desfășurate de partid în cumplită ilegalitate între anii 1934—1939, pentru mobilizarea maselor largi în vederea alcătuirii frontului popular, împotriva fascizării și a pregătirilor de război antisovietic. Se văd aici apeluri repetate ale partidului, adresate conducătorilor P.S.D. pentru închegarea frontului unic muncitoresc în vederea salvării patriei de la dezastrul pe care i-l pregăteau capitaliștii autohtoni și cei de peste hotare. Dar tot de atâtea ori conducătorii social-democrați de dreapta au refuzat încheie-

rea frontului unic. Numeroase documente din această sală oglindesc lupta neîntreruptă dusă de partid împotriva social-democraților trădători. Acest lucru este oglindit într-un articol publicat în Buletinul Sindical, organul de presă al sindicatelor unitare precum și un manifest în care P.C.R. înfierează sprijinul dat de social-democrația de dreapta, guvernului liberal tăărăscian, pentru dizolvarea a 32 organizații comuniste la 25 noiembrie 1934. Două fotomontaje cuprinzînd manșetele ziarelor ilegale și ale ziarelor legale folosite de partid, arată cum partidul, conducîndu-se după învățătura marxist-leninistă a știut să îmbine în mod creator munca legală cu munca ilegală în vederea mobilizării maselor largi împotriva războiului și a fascismului.

Evenimentele anilor 1940—1944 sînt redată în documentele redată în sala VIII-a. Sînt oglindite aici lupte ale maselor muncitoare aparținînd poporului român și minorităților naționale, sub conducerea partidului, împotriva regimului singeros fascist și împotriva dezlănțuirii războiului antisovietic. Iată documente care arată puternicile acțiuni ale muncitorimii împotriva dictaturii militare carliste, împotriva concentrărilor și a dictaturii antonesciene. Un număr special al Științei, în facsimil, ilustrează protestul vehement al P.C.R. împotriva odiosului dictat de la Viena din 30 august 1940, care răpea țării un teritoriu de peste 43.000 Km.² Cu a-dîncă emoție citim în acest document chemarea fierbinte a partidului: „Tovarăși, slugile imperialiștilor, burghezia și capitaliștii din țara noastră au vîndut Ardealul de nord. Tovarăși, la luptă pentru distrugerea regimului de teroare și dictatură!".

Sarcinile concrete trasate de partid pentru masele muncitoare cu prilejul intrării Romîniei în criminalul

război antisovietic sînt expuse în circulara C.C. al P.C.R. din 8 iulie 1941 și în Platforma Program a P.C.R. din 6 septembrie 1941. Într-un colț al sălii se vede aparatul de radio-emisie România liberă și o mașină de tipărit, folosite de partid în ilegalitate. O vitrină conține diferite piese de tipărit: șapirograf, multiplicator, etc. folosite de partid în anii cumpliti de ilegalitate precum și zațul ultimului număr ilegal al ziarului România liberă. În centrul sălii o machetă înfățișează subsolul aflat în str. Școala Floreasca, unde se tipărea în ilegalitate ziarul România liberă.

În sala următoare, un grup de documente oglindesc felul cum P.C.R. mobiliza masele muncitoare de la orașe și sate pentru ieșirea din războiul criminal antisovietic, pentru răsturnarea dictaturii antonesciene, pentru înrolarea în grupe de partizani în vederea alungării dușmanului cotropitor fascist-german. Astfel sînt expuse manifeste adresate de partid muncitorilor de la Malaxa, Mociornița, S.T.B. și alte întreprinderi, manifeste publicate în România liberă din 10 iulie 1944, precum și broșura intitulată Armata Roșie vine.

Toate exponatele ultimelor săli ale muzeului oglindesc evenimentele de după 23 August, lupta plină de abnegație și devotament desfășurată de clasa muncitoare sub conducerea partidului, cu ajutorul permanent al Uniunii Sovietice pentru refacerea țării, pentru construirea bazei economice a socialismului.

Muzeul de Istorie a Partidului pune în fața vizitatorilor nepieritoarea carte a vieții și a luptei desfășurate de P.M.R., marea forță călăuzitoare și inspiratoare a tuturor victoriilor noastre pe drumul construirii socialismului.

Adevărul de pret al VREMII NOASTRE

M. GAFIȚA

○ privesc care încintă și în același timp mîhnește sufletul: în fața ochilor uimiți se desfășoară, pe mii și mii de hectare, peisajul bogat, sălbatec al bălților Dunării; stufăriș cît cuprinde privirea, trestie și papură și ierburi, apoi brațe liniștite de apă udind plavii și privaluri, pe care au crescut cîndva grîne, dar acum au năpădit pe el din nou, atotbiruitoare buruienile înalte cît casa. Într-un ungher, copleșite și ele parcă de năvala vegetației, câteva așezări omenești mărturisesc paragina și jaful cărorora le-au căzut pradă. Un tractor oprit într-o latură a orizontului; câteva vite pascănd stinghere în altă latură: ici și colo, răzleț, ca și cum nu și-ar fi aflat loc și întrebuintare, câteva oameni par neînsemnați, nepufincoși în fața naturii. Acesta este spectacolul care i se desfășoară în fața lui Anton Filip, proaspătul director al fermei de stat „Lespezi”. Poate că altul, dintr-un aluat deosebit de acela din care e făcut Anton Filip, ar fi dat înapoi din fața unei astfel de părăginiri, pe care el trebuie s-o readucă la viață. Dar Anton Filip e un comunist; el a fost educat de partid să vadă mai departe și mai adînc decît frații săi, oamenii de rînd, din mijlocul cărora și el s-a ridicat. Dincolo de ruină și risipă, el înțelege că zac nefolosite forțe imense, capacități uriașe de muncă, rezerve de bogăție naturală și umană. Romanul *Bărăgan* ne dezvăluie, cu acest prilej, unul din marile adevăruri ale vieții noastre contemporane, de fapt punctul de pornire al tuturor înfăptuirilor care și-au pus pecetea asupra vieții acestui veac. Anton Filip are grijă să-i strîngă la un loc pe comuniști, pentru ca să poată lua ființă organizația de partid a fermei, acel nucleu format la început din trei oameni, dar a cărui prezență înseamnă șocul ce deșteaptă la viață și efort creator, energiile pînă

atunci încremenite. Organizația de partid este aceea care determină, la ferma Lespezi, un torent de activitate în stare să se ia la trîntă cu perfidia dușmanilor, cu sălbăticia naturii, cu lincezeala cuibărită în suflete — și pretutindeni să dobîndească izbînzi. Odată întemeiată viața de partid la fermă, căpătăm garanția că aici va începe o viață nouă. Și, în adevăr, nu trec decît câteva luni și la fermă începe un freamăt, înainte cu totul necunoscut; aceasta atrage oamenii care vin cu încredere să se angajeze, iar în locul paraginei și ruinei începe să înflorească viața tînără, socialistă.

În câteva cuvinte, aceasta este deslășurarea întîmplărilor din cartea lui Em. V. Galan. Cititorul este încă îndemnat să-și poarte gîndul mai departe și mai adînc. Să-și amintească despre trecutul întregii noastre țări, în epoca în care clicile de profitori împingeau țara la ruină, lăsau nefolosite atîtea rezerve naturale ale țării și, mai ales, nesocoteau, ignorau marelă tezaur de energie al poporului. În această situație a venit partidul comunist și, situîndu-se în fruntea celor ce doreau o viață mai bună, le-au arătat calea spre victorie, i-a condus pe această cale. Viața cea adevărată a poporului nostru a impus scriitorilor acest mesaj pe care-l vom găsi nelipsit din cărțile scrise de ei, pentru că e nelipsit din viață, Prezența partidului, viața și faptele, constituie acea forță, fără de care nu se poate înțelege viața poporului nostru în ultimele trei decenii și mai ales în anii care s-au scurs de la eliberarea noastră.

Conducător al forțelor progresiste și democratice începînd de la întemeierea sa, acum 35 de ani, partidul apare în operele scriitorilor, consacrate perioadei ilegalității, ca un exemplu de solidaritate în luptă, eroism și patriotîsm luminat în slujba eliberării poporului

aşa cum ni-l arată viaţa reală, lupta şi jertiele comuniştilor.

Donca Simo era o femeie care şi-ar fi putut afla o fericire mărunţă, lângă copilul ei, lângă mama ei, într-o existenţă lipsită de probleme şi de zbucium.

Dar Donca vrea o viaţă fără griji nu numai pentru copilul ei:

*Nu auzi în noapte, mamă?
Toţi copiii lumii cheamă...
Plec în lume pentru ei.
N-auzi, mamă, cum mă cheamă?
Sint cu puil meu de-o seamă...
Vreau să crească fără teamă
Pruncii ţării şi ai mei!*

Acesta este ţelul comunistei Donca, aşa cum ni-l exprimă zguduitorul poem al lui Marcel Breslaşu, *Cindec de leagăn al Doncăi*. Donca se gîndeşte în primul rînd, la copiii ţării, pentru că numai odată cu fericirea lor, poate veni şi fericirea copilului ei. Patriotismul comuniştilor, unitatea dintre ţelurile lor şi cele mai fierbinţi năzuinţi de libertate ale poporului sint zugrăvite în operele consacrate luptei partidului în ilegalitate. Este ceea ce se degajă, în primul rînd, din poemul lui Mihai Beniuc *În fruntea comuniştii*, din piesa *Pentru fericirea poporului* de Nicolae Moraru şi Aurel Baranga, din romanele *Sfîrşitul jalbelor* şi *Marea pregătire* de Al. Jar. Acest lucru îl declară cu mîndrie unul din chipurile centrale ale poemului lui Mihai Beniuc, cînd spune, adresîndu-se tribunalului, care-l judecă:

*De unde tot avîntul tainic
Şi-nvăţăturile aceste?
Veţi fi aflat şi dumneavoastră,
Sint scrise doar în manifeste.
Ei! Dal Partidul e şi fi-va!
Căci el arată drum spre viaţă.
La el, pe-ascuns, cu drag, cu sete
Vin muncitorii şi învaţă!*

Ţăria acestor oameni izvorăşte din conştiinţa că ei sint ostaşii acestei uriaşe forţe umane, care este partidul, că viaţa lor şi-a căpătat un sens prin lupta partidului, că timpul va fi de partea lor, chiar dacă ei înşişi nu-i vor mai trăi bucuria şi se vor sfîrşi în temniţe, sub gloanţele regimului bazat pe teroare şi exploatare.

Gîndul că ei fac parte dintr-o mare armată, care nu poate fi înfrîntă, îi întăreşte pe comunişti. Conştiinţa partinităţii faptelor lor se identifică cu conştiinţa patriotismului lor şi aceasta conferă o mărturie pilduitoare, o demnitate care-i înalţă în rîndul eroilor. Este tocmai ceea ce reiese din întrea-

ga luptă a lui Mihai Buznea, eroul piesei *Pentru fericirea poporului* şi ceea ce el însuşi exprimă cu convingere în tabloul final, atunci cînd spune: „Noi, comuniştii... dăm dovadă adevărată de dragoste pentru ţară, pentru că în slujba ei, în slujba poporului, sacrificăm ce avem mai scump... pentru viitorul ei, pentru libertate...”

Eroismul de care au dat dovadă comuniştii în anii luptei pentru eliberare, patriotismul lor fierbinte, izvorăsc din marea lor dragoste pentru om, din grija pentru viaţa lui mai bună, căreia abia în anii de libertate, în anii construirii socialismului, au putut să-i consacre toate puterile lor. Căci, ce altceva îl îndeamnă pe Lazăr Cernescu, din poemul lui Dan Deşliu *Lazăr de la Rusca*, să meargă pe drumul greu al luptei, care-i aduce pînă la urmă şi moartea? Ce altceva, dacă nu dragostea pentru om, dorinţa de a-i face viaţa mai bună, mai uşoară? În literatura această nouă, partidul ne apare ca purtătorul ideilor celor mai înaintate de trai fericit, printr-o muncă cinstită, paşnică, de ridicare a omului la nivelul demnităţii şi conştiinţei la care-i dă dreptul întregul lui trecut de lipsuri şi oprimare. Lazăr Cernescu este un om întreg, el iubeşte cu pasiune viaţa, şi vrea ca toţi fraţii lui să fie astfel:

*Şi-mă-npunge straşnic dor
Să-mi fac munca mai cu spor,
să deschid frăşinilor,
şipotul luminilor,
să-i indemn să se unească,
pe chiaburi să-i dovedească
să ne strîngem împreună
să facem viaţa mai bună.*

Şi în acelaşi timp, Lazăr ne spune tot atît de clar că ţăria lui izvorăşte din apartenenţa la partid, din legătura cu tovarăşii lui de luptă!

*Şi s-aud sunîndu-mi iarăşi
vorba clară de tovarăşi,
vlagă proaspătă să-mi dea,
să-mi încîngă inima!*

Astfel de oameni nu pot să nu fie în fruntea maselor, tocmai pentru că, făcînd parte din aceste mase, ei s-au ridicat la cea mai înaltă înţelegere a nevoilor şi năzuinţelor lor, a sentimentelor, bucuriilor şi durerilor lor. Ei sint cei mai buni dintre cei buni. De aceea, e şi firesc ca venirea lor să fie aşteptată şi dorită de oamenii de rînd, ca începutul tuturor marilor prefaceri. O uzină nu funcţionează nici cu un sfert din capacitatea ei de producţie: oame-

nii sînt triști, fără dragoste de muncă, uneltele patronilor își fac de cap; și iată că vin comuniștii, vine acel dinamic și neînfricat Pavel Ilie, care strînge în jurul lui pe cei mai vrednici, mai sinceri și-i pornește în bătăliele situîndu-se în fruntea lor. Oamenii îl priveau cu drag, pentru că, în cuvintele lui, în faptele lui, ei recunosc tocmai dorințele lor, pe care însă pînă atunci nu și le putuseră formula atît de limpede (Ion Călugăru: *Ofel și pline*).

Intr-un sat, oamenii așteaptă chinuși, ca însetații un izvor, ca pămîntul ars de secetă — ploaia — pe oamenii care aveau să-i smulgă din robia chiaburilor, din bezna neștiinței. Și iată că vin trimișii Comitetului Central al Partidului și în sat ia ființă gospodăria agricolă colectivă (Petru Dumitriu: *Noaptea din iunie*).

Intr-o gospodărie colectivă, destrămarea vieții organizației de partid aduce scăderea muncii, a roadelor. Și iată că reînchegarea unei activități vii a organizației readuce gospodăria la nivelul frunțas (Dumitru Mircea: *Pline albă*).

Exemple s-ar mai putea da multe. Toate arată adevărul principal al vieții noastre de azi, că oamenii cinstiți din straturile cele mai largi recunosc în partid pe conducătorul inițiator și organizatorul lor cel mai încercat, îl privesc cu dragoste și încredere, îl sprijină tot mai mulți. Și tocmai pe această încredere și dragoste pentru partid, se întemeiază una din cele mai revoluționare înfăptuiri pe care le-a cunoscut poporul nostru: transformarea mentalității oamenilor în spiritul socialismului.

Atunci cînd bătrînul furnalist Petru Arjoca se convinge că interesele sale sînt apărute și promovate nu de foștii patroni ci de comuniști, în sufletul său se petrec zguduirii care măsoară trecerea lui de la treapta individualismului și egoismului, la treapta solidarității cu cei ce muncesc, la conștiința datoriei lui față de noua societate care se construiește (Mihail Davidoglu: *Cetatea de foc*).

Răvășirea și revolta anarhică a lui Mitrea Cocor se organizează în spirit de luptă constientă, atunci cînd acest flăcău necăjit și colțos începe să cunoască lupta comuniștilor (Mihail Sadoveanu: *Mitrea Cocor*); sentimentul inutilității, credința că e un om nefolositor, sfîrșit, bun de aruncat, sînt zdruncinate de comuniști și alungate din mintea cărturarului retras și posac care stă în centrul povestirii lui Mihail Sadoveanu: *Aventură în lunca Dunării*. Cartea aceasta, ca și

atitea altele, pun în lumină grija partidului de a valorifica toate capacitățile pe care burghezia le-a neglijat și de a le aduce în stare să producă, să creeze în folosul umanității.

De aceea, cititorul recunoaște scene și împrejurări din propria-i viață atunci cînd el vede pe comunistul Adam Jora (Petru Dumitriu: *Pasărea Furtunii*) aducînd pe vaporul pescăresc, unde e trimis ca activist, spiritul de partid, adică viața de muncă cinstită, de prețuire a omului, de înălțare a demnității lui. Cititorul se bucură cînd, la începutul lucrării pentru prima fabrică de strunguri care se va înființa, vede că un rol activ îl are comunistul Oniga (Francisc Munteanu, *Orașul de pe Mureș*); el știe că Oniga și ceilalți comuniști nu vor da înapoi pînă ce fabrica nu va intra în producție. La fel, cititorul se simte plin de încredere în destinul eroului drag Andrei Savin (Titus Popovici: *Străinul*) atunci cînd acesta, amenințat o vreme cu blazarea, nepăsarea, cinismul, se apropie de comuniști; el știe că Andrei va fi salvat dela prăbușirea morală, că va ajunge să pună în valoare cele mai de preț comori ale sufletului său.

Literatura noastră s-a îmbogățit zugrăvind chipurile comuniștilor, lupta partidului. Ea a devenit tot mai mult un sprijin pentru oamenii muncii în activitatea lor de toate zilele, un factor al dezvoltării calităților și transformării conștiinței lor în spiritul socialismului. Aceasta, pentru că literatura însăși este călăuzită și îndrumată de ideile partidului, că urmărește țelurile lui de luptă, pentru că obiectivele literaturii au devenit aceleași cu ale marilor mase angajate în construirea unui viitor fericit. Despre această literatură spunea marele Lenin acum 50 de ani, în articolul său *Organizația de partid și literatura de partid*: „Aceasta va fi o literatură liberă, pentru că ea nu va servi unei eroine suprasătule, nu „celor zece mii“ din pătura de sus care se plictisesc și suferă de obezitate, ci milioanele și zecilor de milioane de muncitori, care alcătuiesc floarea țării, forța ei, viitorul ei“.

Exprimînd în imaginile sale adevărul cel mai de preț al vremii noastre despre rolul esențial al partidului în construirea socialismului, în transformarea oamenilor țării, literatura noastră devine tot mai mult o forță de seamă a societății noi în construcție, o ogîndă tot mai credincioasă a vieții pe care o trăim.

CARTEA DE LITERATURA POLITICA IN SPRIJINUL PRODUCTIEI

Oamenii muncii din țara noastră luptă sub conducerea Partidului Muncitoresc Român pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe drumul socialismului. Un rol important în această luptă îl are ridicarea continuă a conștiinței oamenilor muncii, educarea lor în spiritul noii atitudini față de muncă, îmbogățirea cunoștințelor lor despre tehnica, economia și organizarea producției socialiste, cunoașterea temeinică a politicii economice înfăptuite de statul nostru democrat-popular. Toate acestea reprezintă o condiție esențială pentru ca eforturile oamenilor muncii în producție să fie înecununate de succese tot mai mari.

Un sprijin prețios pentru formarea și întărirea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, pentru înarmarea lor cu experiența înaintată în lupta pentru creșterea și perfecționarea producției socialiste, îl aduce cartea politică. În Editura de Stat pentru literatură politică au apărut și apar numeroase lucrări în care se analizează sarcinile economice trasate de partid și guvern și se înfățișează mijloacele pentru realizarea

acesor sarcini. Sunt lucrări mici dar bogate în conținut, scrise pe înțelesul oamenilor muncii și care abordează problemele de bază ale luptei pentru îndeplinirea cu succes a planului economic de stat. Este datoria tuturor bibliotecarilor din întreprinderile noastre socialiste de a cunoaște aceste lucrări și de a le populariza în rândurile oamenilor muncii.

Anul acesta Editura de Stat pentru literatură politică a publicat o colecție de broșuri intitulate **Probleme de tehnică, economie și organizare a producției industriale**. Broșurile din această colecție au fost tipărite în ajutorul celor ce studiază în învățămîntul de partid. Prin conținutul lor ele reprezintă un ajutor real pentru oricine dorește să-și însușească cunoștințele elementare de economie industrială. Aceste broșuri tratează despre probleme de cea mai mare însemnătate în activitatea întreprinderilor noastre industriale, cum sînt de pildă, îmbunătățirea folosirii fondurilor de producție ale întreprinderii socialiste, cunoașterea indicilor planului tehnic, industrial și financiar al întreprinderii și a mijloacelor pentru realizarea lor în mod ritmic; căile de sporire a productivității muncii și de reducere a prețului de cost; normarea tehnică a muncii și salarizarea în industria socialistă; întărirea hozrasciotului — metoda de conducere planificată a întreprinderilor socialiste ș.a. În fiecare broșură din colecția **Probleme de tehnică, economie și organizare a producției industriale** expunerea teoretică a problemelor este împletită cu analiza sarcinilor concrete ce stau în fața întreprinderilor noastre industriale. În același timp, broșurile înfățișează experiența înaintată a oamenilor sovietici, precum și a întreprinderilor fruntașe din țara noastră, criticînd totodată lipsurile existente în unele întreprinderi. De exemplu, în broșura **Productivitatea muncii și căile ridicării ei în industria R.P.R.** se analizează însemnătatea creșterii productivității muncii în industria noastră socialistă, arătîndu-se că de aceasta depinde dezvoltarea în-

treii economii naționale spre socialism, precum și ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. După ce subliniază că în socialism există posibilități nelimitate pentru sporirea neîntre-rupută a productivității muncii și după ce prezintă indicii productivității muncii folosiți în industrie, broșura înfățișează pe larg cititorilor factorii cei mai importanți ai ridicării productivității muncii în întreprinderile noastre industriale. Astfel, broșura analizează rolul important pe care îl joacă în această privință progresul tehnic (mecanizarea muncii, perfecționarea proceselor tehnologice, electrificarea, chimizarea și automatizarea producției), îmbunătățirea organizației producției și a organizării muncii, ridicarea calificării cadrelor, întărirea disciplinei socialiste în muncă, întrecerea socialistă, mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor ș.a. Fiecare problemă este dezbătută în lumina sarcinilor trasate prin hotărârile partidului și guvernului și în strânsă legătură cu experiența pozitivă și negativă a întreprinderilor industriale din țara noastră.

În broșura **Prețul de cost al producției industriale și căile reducerii lui**, apărută în aceeași colecție, cititorul găsește de asemenea răspuns la o serie de probleme cu care vine zilnic în contact în activitatea lui de producție. Se știe că partidul și guvernul acordă o deosebită atenție reducerii prețului de cost, deoarece acesta constituie izvorul cel mai important al acumulărilor socialiste. Nu mai reducerea continuă a prețului de cost poate asigura statului democrat-popular fonduri din ce în ce mai mari necesare îndeplinirii investițiilor uriașe prevăzute în planul economic pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale

poporului muncitor. Tocmai din această cauză în fiecare întreprindere industrială se dă bătălia pentru reducerea prețului de cost. Pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan privind reducerea prețului de cost, este necesar ca să se cunoască și să se analizeze structura cheltuielilor de producție și pe această bază să se determine în mod concret căile de reducere a acestor cheltuieli. Broșura amintită mai sus ajută cadrele din întreprinderi să-și clarifice aceste probleme, înfățișând elementele componente ale prețului de cost și căile de reducere a cheltuielilor de muncă și de materiale.

Un important rol educativ și mobilizator au broșurile de literatură politică de masă. Scrise într-o formă vie și atrăgătoare, apropiată de genul reportajului literar, aceste broșuri popularizează metodele înaintate de muncă, îndeplinirea sarcinilor și muncitorilor care se situează în fruntea luptei pentru îndeplinirea planului de stat. Broșurile de literatură politică de masă sînt adresate masei largi de oameni ai muncii și ridică probleme de strictă actualitate. De pildă, broșura **Luptăm pentru îndeplinirea planului cincinal**, apărută în 1955 în ESPLP, prezintă rolul jucat de întrecerea socialistă în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan în întreprinderile fruntașe „21 Decembrie” și „Gh. Gheorghiu-Dej” din Capitală, „I. C. Frimu”-Sinaia, „I. Rânghel”-Arad ș.a. Cititorul face cunoștință cu numeroase inițiative apărute în cadrul întrecerii socialiste pentru folosirea rezervelor interne și trage o serie de învățăminte din faptele povestite în broșură.

În broșura **Muncesc mai cu spor semnată de V. Nămolaru**, cititorii fac cunoștință cu o serie de aspecte din lupta pe care colectivul întreprinderii metalurgice „I. C. Frimu”-Sinaia a desfășurat-o și continuă să o desfășoare pentru creșterea permanentă a productivității muncii. Inițiator al unei acțiuni deosebit de valoroase, pornite sub lozinca **„Mașinile noastre pot da mai mult”**, colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari ai uzinei „I. C. Frimu” are meritul de a fi obținut rezultate importante în îndeplinirea tuturor indicilor de plan. Eficacitatea deosebită a luptei desfășurată de colectivul uzinei din Sinaia, pentru folosirea cit mai deplină a capacităților de producție își găsește expresia în faptul că, în cursul anului trecut, productivitatea muncii pe cap de muncitor a sporit aci cu peste 52% față de 1953, ceea ce a dat posibilitate să se reducă prețul de cost cu 10,68% față de 6,05%, cit era sarcina de plan. Pentru succesele deosebite obținute în îndeplinirea planului de producție, colectivul uzinei meta-

Jurgice din Sinaia a fost distins la începutul anului 1955 pentru a doua oară cu „Steagul Roșu“ al Consiliului Central al Sindicatelor. Cunoscând și aplicând experiența pozitivă dobândită de colectivul uzinei „I. C. Frimu“ în lupta pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost, muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile industriale vor putea obține succese tot mai mari în munca lor, vor putea aduce o contribuție sporită în acțiunea patriotică de creștere a acumulărilor socialiste care se desfășoară în prezent în întreaga țară.

Tot în cadrul răspîndirii largi a experienței înaintate, a celor mai bune exemple de organizare a muncii a apărut în anul acesta în ESPLP broșura: **Metallurgistii luptă pentru economii**, de Paul Marian. Pornind de la rolul important pe care regimul de economii îl joacă în întrecerea socialistă care se desfășoară astăzi sub lozincă **Să dăm patriei cit mai multe acumulări socialiste peste plan!** broșura prezintă experiența înaintată obținută în lupta pentru economii de uzinele „23 August“-București, „Vasile Roaită“-București și „Steagul Roșu“-Orașul Stalin.

În cadrul literaturii politice destinate sprijinirii luptei oamenilor muncii pentru realizarea planului de stat un loc important îl ocupă broșurile care apar în colecția **Din experiența muncii de partid**. Se știe că P.M.R. a trasat organizațiilor sale de bază sarcina de a îndeplini cu succes rolul de conducător politic în întreprinderile noastre socialiste, rolul de forță mobilizatoare care antrenează pe toți membrii colectivelor de muncă în lupta pentru creșterea și perfecționarea producției. Munca politică a organizațiilor de partid este chezașia ridicării producției la un nivel tot mai înalt. Un rol important în îmbunătățirea activității organizațiilor de partid din întreprinderi, îl are generalizarea și răspîndirea experienței organizațiilor din întreprinderile fruntașe. Tocmai acest scop îl urmăresc broșurile apărute în colecția **Din experiența muncii de partid**. Ele înfățișează metodele politice înaintate de muncă folosite de diferite organizații de partid din întreprinderi în domeniul mobilizării și conducerii colectivelor de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari în activitatea de producție. Astfel în broșura **Valorificarea rezervelor interne ale întreprinderilor**, semnată de A. Dumitrașcu și E. Löb, este prezentată experiența comitetului de partid de la fabrica de țesături „Proletarul“-Bacău în domeniul descoperirii și mobilizării rezervelor interne existente în întreprindere. Îndeplinindu-și rolul de conducător politic pe

locul de producție, organizația de partid a fabricii „Proletarul“ a desfășurat o susținută muncă politică pentru conducerea colectivului fabricii respective în lupta pentru creșterea productivității muncii și pentru reducerea prețului de cost. Acestei munci i se datorește în bună măsură faptul că drapelul de întreprindere fruntașă pe ramură a fost cîștigat consecutiv în semestrul II al anului 1953 și în semestrul I al anului 1954 de către colectivul fabricii „Proletarul“ și că planul acestei întreprinderi, deși sporit, a fost realizat și depășit luna de luna.

În broșura **Pentru continua creștere a productivității muncii**, de Gh. Răita și A. Marin, este înfățișată experiența muncii politice a organizației de partid de la uzina „Ernst Thälmann“-Orașul Stalin, uzină care și-a îndeplinit planul cincinal cu 9 luni înainte de termen, cîștigînd drapelul Consiliului de Miniștri. În lupta pentru realizarea și depășirea sarcinilor de producție ce revin acestei uzine, exemplul comuniștilor a constituit un puternic imbold pentru colectivul întreprinderii. Educația de organizațiile de partid, comuniștii au fost și sînt sufletul întreprinderii socialiste, principalii animatori ai colaborării între muncitori, ingineri și tehnicieni în dezlegarea problemelor producției, în folosirea rezervelor interne ale uzinei. Broșura arată felul cum organizațiile de bază și comitetul de partid al uzinei „Ernst Thälmann“ au reușit să antreneze prin comitetul de întreprindere, prin organizația U.T.M. și prin A.S.I.T. pe muncitori, ingineri și tehnicieni pentru a folosi la maxim tehnica înaintată, utilajul și tehnologia sovietică.

Indrumarea bibliotecilor din regiune

La sfîrșitul lunii octombrie colectivul bibliotecii regionale din Orașul Stalin a ținut o ședință de muncă la care s-a hotărît intensificarea îndrumării bibliotecilor din regiune. Cu această ocazie colectivul și-a luat o serie de angajamente în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Pentru traducerea în viață a acestor angajamente s-a evidențiat îndeosebi serviciul metodic și bibliografic. Acesta a întocmit o serie de materiale de îndrumare care au fost multiplicat și trimise celor 8 biblioteci raionale însoțite de scrisori explicative cu indicația ca materialele să fie retransmise bibliotecilor satești, celor de la căminele culturale și bibliotecilor colturilor roșii ale G.A.C.-urilor aflate în raza raioanelor lor. Materialele au constat din trei liste bibliografice, o expunere bibliografică și o scrisoare metodică, toate avînd menirea să ajute pe bibliotecari în munca pentru dezvoltarea cititului în rîndurile țărănilor muncitori. Materialele au cuprins îndrumări concrete în ceea ce privește sprijinul pe care bibliotecile trebuie să-l dea în vederea intensificării producției agricole și creșterii animalelor. De asemenea s-a pus accentul și pe acțiunile pe care bibliotecile din regiune trebuie să le organizeze pentru a contribui la întărirea prieteniei dintre poporul român și minoritățile naționale.

Lista bibliografică de recomandare intitulată *Sporirea producției agricole, cauza întregului popor* cu un număr de 9 cărți din domeniul agrotehnicii, cuprinde și o parte introductivă care îndreaptă atenția bibliotecarilor asupra problemei sporirii producției agricole, aceasta fiind una din verigile principale în opera de consolidare și dezvoltare a economiei noastre naționale. Titlurile din această lucrare sînt adnotate, ceea ce ușurează mult munca bibliotecarilor la recomandarea și popularizarea cărților.

A doua listă de recomandare a fost întocmită pe tema: *Cartea, un prețios mijloc pentru consolidarea și dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective*. Această lucrare merită să fie relevată, întrucît acordă o atenție specială sectorului socialist. Ea este mai bogată decît prima lucrare, conținînd, de asemenea, o parte introductivă. Lista cuprinde 14 lucrări și este împărțită pe trei subtitluri și anume: *Organizarea muncii; Știința în ajutorul agriculturii; și Prin metode noi, la sporirea produc-*

ției agricole. Ca și la prima listă de recomandare, fiecare titlu este adnotat, redînd pe scurt conținutul cărților, ceea ce denotă că biblioteca regională din Orașul Stalin acordă toată atenția muncii bibliografice de recomandare.

O bună orientare politică a dovedit biblioteca regională la întocmirea listei bibliografice pe tema: *Să cunoaștem cărțile scriitorilor clasici și contemporani ai minorităților naționale din țara noastră*, această temă fiind specifică regiunii Stalin unde trăiesc diferite minorități naționale. Partea introductivă se ocupă de sarcinile ce revin bibliotecarilor pentru valorificarea tezaurului culturii poporului român cit și al minorităților naționale în rîndul cititorilor. Această lucrare recomandă 27 de titluri ale scriitorilor maghiari, traduse în limba romînă. Lista este întocmită în ordinea alfabetică, după numele autorilor și cuprinde lucrări de proză, poezie și dramaturgie ale celor mai însemnați scriitori clasici și contemporani.

În ce privește expunerea bibliografică pe tema: *Creșterea animalelor* — ea merită de asemenea să fie menționată. Foarte justă a fost măsura bibliotecii de a lua legătură cu inginerul agronom la întocmirea acestei expuneri. Alegerea temei reflectă cunoașterea necesităților regiunii, întrucît creșterea animalelor constituie specificul pronunțat al raioanelor așezate la munte.

Expunerea conține o scurtă introducere despre creșterea animalelor, arătîndu-se că ea constituie o ramură de bază în economia noastră socialistă. Sînt prezentate 5 lucrări din domeniul creșterii bovinelor, cabalinelor, ovinelor, porcinelor și a păsărilor de curte.

Scrisoarea metodică se referă la organizarea consfăturilor cu cititorii pe tema: *Lupta din ilegalitate a partidului*. Ea reprezintă un ajutor prețios dat bibliotecarilor din regiunea Stalin. Scrisoarea metodică cuprinde două capitole și anume: măsuri pentru organizarea consfăturilor — și desfășurarea propriuzisă a consfăturii.

În prima parte se dau îndrumări amănunțite cum trebuie organizate cercurile de citit, cum se vor citi fragmentele sau capitolele cărții, cum trebuie conduse discuțiile asupra celor citite pentru a se lămuri cît mai bine acțiunea și personajele din carte. Bibliotecarii sînt inițiați apoi ca la terminarea lecturii în colectiv să fixeze temele esențiale ale cărții care urmează să fie discutate la consfățuire.

În partea a doua se descrie desfășurarea consfătuirii și modul în care trebuie să se țină consfătuirea. Se recomandă ca cuvântul de deschidere să fie rostit de bibliotecar, care trebuie să arate scopul și tema consfătuirii, apoi propune un prezidiu. După alegerea prezidiului, bibliotecarul va da cuvântul conferențiarului, care face o scurtă prezentare despre viața și opera autorului, despre subiectul cărții, analizând personajele principale, încheind conferința cu concluzii despre importanța luptei duse de partidul nostru în ilegalitate, actualizând această luptă în prezent. În continuare se dau îndrumări de felul cum trebuie să decurgă întrebările și discuțiile cititorilor în cadrul acestei teme. Consfătuirea se încheie cu concluziile bibliotecarului asupra desfășurării consfătuirii organizate. Prin această scrisoare metodică, biblioteca regională recomandă bibliotecarilor că la organizarea acestor consfătuiri să ceară ajutorul colectivului lor.

Analizând aceste materiale metodice și bibliografice, trebuie arătat că ele au și unele lipsuri. Vom aminti pe câteva din ele:

Așa, de pildă, se remarcă faptul că la notițele bibliografice s-a omis a se trece numărul de pagini, această indicație fiind, după cum se știe, un element important în informarea și îndrumarea cititorului.

În unele liste — cum este Sporirea producției agricole, cauza întregului popor — materialele recomandate nu sînt suficient de sistematizate în sensul că nu s-a păstrat o succesiune corespunzătoare a titlurilor în cadrul tematicii.

În ce privește lista în legătură cu

problema minorităților naționale, o lipsă a ei este că lucrările recomandate nu au fost adnotate, deși după cum am arătat majoritatea listelor conțin și scurte adnotări, ceea ce ridică valoarea lor bibliografică.

La fel trebuie subliniată omisiunea ce s-a făcut în legătură cu materialul despre consfătuiri, unde ar fi fost necesar ca lucrările recomandate să fi fost prezentate prin scurte recenzii.

Trebuie spus totuși, că în general lucrările de îndrumare amintite mai sus dovedesc că bibliotecile noastre regionale înțeleg din ce în ce mai bine rolul ce le revine ca îndrumătoare a bibliotecilor din regiune. Acțiunea întreprinsă de biblioteca regională din Orașul Stalin în cinstea Congresului P.M.R. reprezintă o inițiativă prețioasă, care ar trebui continuată și mereu îmbunătățită, deoarece s-a dovedit că asemenea acțiuni îndrumătoare constituie un ajutor prețios pentru bibliotecarii din regiune.

Faptul că toate îndrumările scrise au fost întocmite și trimise din timp (în primele zile ale lunii noiembrie) este o garanție că bibliotecile vor folosi și vor pune în aplicare cele recomandate, astfel că în lunile de iarnă bibliotecile din regiune vor putea trece la intensificarea muncii cu cartea, organizând acțiuni valoroase în cinstea celui de al II-lea Congres.

Trebuie adăugat însă că succesul colectivului bibliotecii regionale depinde în bună măsură și de deplasările regulate pe teren a membrilor săi pentru a acorda ajutor și a controla bibliotecile în folosirea materialelor de îndrumare.

Album pe tema „Glorioasele lupte ale partidului oglindite în literatura noastră”, întocmit de biblioteca regională Stalin în cinstea Congresului.

Din munca de pregătire a unei consfătuiri cu cititorii

Printre bibliotecile care s-au remarcat în activitatea depusă pentru întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, se numără și biblioteca raională din Mizil. Animat de dorința de a contribui, prin mijlocirea cărții, la lămurirea țăranilor muncitori asupra justeții politicii partidului la sate, colectivul acestei biblioteci a luat inițiativa de a organiza o consfătuire pe tema: **Partidul ne conduce spre belșug și bunăstare**. Manifestarea inițiată marchează un progres însemnat față de acțiunile asemănătoare organizate de această bibliotecă, întrucît în munca de pregătire au fost cuprinse un număr de 7 comune, în scopul de a imprima acestei acțiuni un caracter de masă cît mai larg. Totodată merită să fie relevat și faptul, că, pentru a oferi participanților un exemplu concret al aplicării politicii partidului la sate, care să ilustreze cele citite de ei din cărțile recomandate pentru tema consfătuirii, acțiunea a fost programată să se desfășoare la una din gospodăriile agricole colective fruntașe din cuprinsul raionului.

Felul în care a fost organizată consfătuirea, munca însuflețită pentru asigurarea unui nivel cît mai înalt, constituie o experiență plină de învățăminte pentru toți lucrătorii bibliotecilor de masă din țara noastră. De aceea în rîndurile ce urmează vom căuta să înfățișăm cîteva aspecte din această muncă

PREGĂTIREA CONSFĂTUirii

Nimic nu a scăpat atenției colectivului bibliotecii raionale atunci cînd s-a gîndit la această manifestare. Incepînd cu procurarea unui număr suficient de exemplare din cele 8 titluri alese pentru ilustrarea temei propuse, pînă la programul consfătuirii, totul a fost prevăzut în planul de acțiune întocmit de colectivul bibliotecii și pe care l-a prezentat spre discutare secției culturale raionale.

Planul a fost supus spre aprobare și comitetului raional de partid care l-a completat cu unele îndrumări prețioase, recomandînd totodată ca această consfătuire să aibă loc la gospodăria agricolă

colectivă fruntașă „16 februarie 1933“ din comuna Baba Ana.

Indată după aprobarea planului de către comitetul raional de partid, secțiunea culturală și biblioteca raională au trecut la punerea lui neîntîrziată în aplicare.

Știind că succesul unei manifestări de masă de amploarea celei proiectate, nu va putea fi asigurat numai cu forțe proprii, secțiunea culturală și biblioteca raională au constituit — așa după cum prevedea și planul de acțiune — un colectiv care să se ocupe de pregătirea în bune condiții a consfătuirii.

În componența acestui colectiv au intrat: șeful secțiunii culturale raionale, bibliotecarul șef al bibliotecii raionale, cîte un reprezentant al secției de învățămînt și al secției agricole, un intelectual din localitate și directorul căminului cultural orășenesc Mizil. Pentru buna pregătire a consfătuirii, fiecărui membru i s-a repartizat o sarcină concretă. Astfel, reprezentantul secției de învățămînt și al secției agricole, urmau să mobilizeze membrii corpului didactic și pe agronomii de la sate în sprijinirea cercurilor de citit; căminului cultural orășenesc îi revenea sarcina de a pregăti un program artistic care să încheie consfătuirea; iar prof. Ion Rusu a primit sarcina de a pregăti conferința.

De asemenea, pe baza planului alcătuit de biblioteca raională asupra măsurilor ce urmau a fi luate în cele 7 comune participante la consfătuire, fiecare membru al colectivului și-a asumat răspunderea controlului pregătirii acțiunii într-o comună.

În ceea ce privește instruirea directorilor căminelor culturale și bibliotecarilor din cele 7 sate, care aveau sarcina pregătirii consfătuirii, aceasta s-a făcut de către activul secției culturale și al bibliotecii raionale, chiar în ziua următoare ținerii ședinței colectivului. Astfel s-au dat indicații în toate satele asupra agitației ce trebuie făcută în jurul consfătuirii, asupra citirii metodice a cărților și aprofundarea celor citite în cadrul cercurilor de citit.

Biblioteca raională a alcătuit un

îndreptar metodic, distribuit în toate comunele vizitate, în care s-a precizat în cîte ședințe trebuia făcută lectura fiecărei cărți ca și temele ce se desprind din paginile lor. Iar pentru ca munca de îndrumare și control să poată fi dusă cu mai multă eficacitate, activiștii culturali din sate au primit sarcina de a întocmi planuri concrete care să cuprindă numărul cercurilor de citit, cine răspunde de buna lor funcționare, data, ziua și ora cînd se țin ședințele cercurilor de citit.

Directorii căminelor culturale și bibliotecarii de la sate au fost îndrumați să se oprească la lectura acelor broșuri legate de specificul locului respectiv. Așa, de pildă, pentru cercurile ce urmau a lua ființă în gospodăriile agricole colective s-au recomandat broșurile: **O experiență rodnică** de Al. Trestieni, **Foloasele muncii unite** de Dumitru Mircea, **Calea luminoasă** de V. Iosif, în timp ce la cercurile de citit pentru țărani muncitori s-au recomandat broșurile: **Cînd știința își face drum pe ogoare** de I. Purcaru, **Un meșter al recoltelor bogate** de Ion Macarie, **Facem și noi o întovărășire** de Aurel Mihale, **Predăm cotele la timp pentru înflorirea patriei**, pentru **apărarea păcii** de Petru Vintilă, **Sporirea producției agricole**, cauza întregului popor de N. Enuță. Bineînțeles că s-au dat îndrumări ca toți colectiviștii cit și țăranii muncitori să fie atrași și la lectura individuală a broșurilor amintite.

Comitetul raional de partid a urmărit îndeaproape, cu cea mai mare grijă și atenție, desfășurarea pregătirilor în vederea ținerii consfătuirii. El a dat îndrumări și sfaturi ori de cîte ori i s-au cerut și a trasat ca sarcină instructorilor teritoriali să sprijine acțiunea întreprinsă.

GREUȚĂȚI INVINSE

Pe teren însă lucrurile n-au mers de loc ușor. În primul rînd exemplarele trimise din cele 8 titluri s-au dovedit insuficiente față de numărul cercurilor de citit și al țăranilor muncitori dornici să le studieze în mod individual.

În unele comune, ca de pildă, Vadu Săpat, Fîntînele și satul Conduratu, activiștii culturali, cu concursul organizației de bază și al sfatului popular comunal, apreciind la justa ei valoare rolul acestei consfătuirii, s-au străduit să aplice întocmai îndrumările primite. În schimb, în alte comune, ca Săhăteni sau

Pietroasele, nu s-a întreprins nimic pentru organizarea unei vii agitații în jurul consfătuirii și pentru înființarea cercurilor de citit. În comunele menționate, această situație s-a datorat și lipsei de sprijin din partea comitetului executiv al sfatului popular comunal.

Greutăți serioase s-au întîmpinat și în comuna Baba Ana. Aici, întrucît colțul roșu al gospodăriei agricole colective nu putea găzdui un număr prea mare de participanți, s-a hotărît ca manifestarea să se țină în localul căminului cultural. Era necesar însă să se facă în localul căminului oarecare amenajări. Dar cu toate insistențele membrilor colectivului de pregătire care s-au deplasat aci, sfatul popular comunal nu a înțeles să sprijine cu nimic amenajarea necesară.

Față de greutățile invite, colectivul de pregătire a luat măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea lor. În primul rînd au fost procurate încă peste 100 de exemplare din cele 8 broșuri care s-au trimis în cele 7 comune.

Acolo, unde eforturile membrilor colectivului nu au dat imediat rezultate, așa cum a fost cazul la Săhăteni, Pietroasele sau Baba Ana, s-a cerut sprijinul comitetului raional de partid și comitetului executiv al sfatului popular raional, care au acordat ajutorul cerut.

Iar pentru întărirea muncii de îndrumare și control s-a cerut și sprijinul secției culturale și al bibliotecii regionale. În raion au sosit de îndată îndrumătorul cu bibliotecile și un lucrător al bibliotecii regionale, care au contribuit efectiv la îmbunătățirea muncii.

În urma măsurilor luate, lucrurile s-au îndreptat. La Baba Ana, căminului cultural i s-au adus renovările necesare. La Săhăteni și Pietroasele s-a trecut la organizarea unei vii agitații vizuale în jurul consfătuirii ca și la organizarea cercurilor de citit. Așa, de pildă, în comuna Pietroasele s-au întocmit afișe care anunțau locul și data consfătuirii, invitînd țăranii muncitori să participe la ședințele cercurilor de citit, iar biblioteca de aici a organizat o frumoasă expoziție cu tema consfătuirii.

LA CEROURILE DE CITIT

Odată aceste greutăți invinse, colectivul de pregătire și-a concentrat atenția spre îmbunătățirea continuă a activității cercurilor de citit. Cu ajutorul cadrelor didactice, care s-au oferit să conducă cercurile de citit mai în toate co-

munele, prin intensa muncă de lămurire dusă de la om la om de către activiștii culturali de la sate, și prin sprijinul efectiv al membrilor colectivului de pregătire, care s-au ocupat de o cit mai bună desfășurare a lecturilor, țărani muncitori au început să participe în număr tot mai mare la ședințele cercurilor și să fie activi în discutarea diferitelor probleme ce se desprindeau din cele citite.

Un exemplu grăitor în această privință ni-l oferă felul în care s-au desfășurat ședințele cercurilor de citit din comuna Vadu Săpat.

Aici au luat ființă trei cercuri: două cu țărani muncitori și unul la gospodăria agricolă colectivă „23 August” din comună. Dacă la cercul din cadrul gospodăriei colective colectivității au participat de la început în număr mare, celelalte două cercuri și-au început activitatea cu un număr destul de restrâns de țărani muncitori. Cu timpul însă, pe măsură ce cercurile activau, numărul participanților a crescut, datorită interesului pe care lectura broșurilor și discuțiilor lor ce se înfiripau în jurul ei, îl stârneau în rândurile țăranilor muncitori. Așa, de pildă, la cercul al cărui lector este învățătoarea Agafia Precup, fiică de colectivist fruntaș, numărul membrilor cercului a crescut de la o ședință la alta. Iar priceperea cu care tov. Precup a știut să conducă cercul, s-a resfrânt și asupra discuțiilor la care participau cu regularitate numeroși țărani muncitori. La citirea, de pildă, a primei părți din broșura *Calea luminoasă de V. Iosif*, vorbitorii la discuții au subliniat contrastul puternic dintre viața lor de ieri și cea de astăzi. Nae Călin, Maria Iliescu ș.a., au povestit aspecte din viața lor din trecut, când lucrau din zori și pînă noaptea la bogătanii satului, ducînd o viață plină de lipsuri, arătînd apoi cum, datorită măsurilor luate de partid și guvern, viața lor devine astăzi tot mai luminoasă.

Un alt exemplu care ilustrează buna activitate a cercurilor de citit este cel de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Pietroasele. În discuțiile ce au urmat lecturii broșurii: *Foloasele muncii unite* de Dumitru Mircea, colectivității au scos în evidență prin exemple luate chiar din propria lor viață, traiul nou pe care și l-au făurit astăzi prin intrarea lor în gospodăria agricolă colectivă. Colectivității Gheorghe Unuțoiu, Haralambie Achim, Al. Potecă ș.a., au arătat că datorită veniturilor realizate prin zilele-mun-

că prestate, ei au astăzi posibilitatea de a-și construi case noi și să ducă un trai tot mai îmbelșugat.

Despre foloasele gospodăriei agricole colective au vorbit și colectivității din comuna Baba Ana. Discuțînd în cadrul cercului de citit asupra aceleiași broșuri, colectivistul Ion Soru, a arătat că și cei care altădată trudeau la bogătanii, intrînd în gospodăria agricolă colectivă, au acum posibilitatea „să mănince și ei pîine albă”.

Și în celelalte cercuri, broșurile au fost citite cu același interes și urmate de discuții exemplificate cu fapte locale, care au scos în evidență viața nouă ce se înfiripă astăzi în satele patriei noastre.

★

În ultima săptămînă dinaintea consfăturii, în timp ce pe teren, la sate, munca de agitație în jurul consfăturii și activitatea cercurilor de citit luau un ritm tot mai viu, secțiunea culturală și biblioteca raională treceau la realizarea ultimelor măsuri menite să asigure succesul manifestării.

În comuna Baba Ana, la sediul colțului roșu al gospodăriei colective, biblioteca raională a amenajat o expoziție de cărți pe tema consfăturii, avînd două secții: *Politica partidului izvorul succeselor noastre și Partidul făuritorul vieții noi în satele patriei noastre*. Expoziția, frumos aranjată, a fost ilustrată cu citate potrivite din lucrările conducătorilor partidului și guvernului nostru, fotomontaje, precum și un grafic care arată dezvoltarea multilaterală și continuă, de la înființare și pînă astăzi, a gospodăriei agricole colective din Baba Ana.

Cu sprijinul comitetului raional de partid și al comitetului executiv al sfatului popular comunal, s-au asigurat de pe acum mijloacele de locomotie necesare transportului participanților la consfătuire. În ce privește căminul cultural orașenesc, el a făcut toate pregătirile să susțină programul artistic ce va încheia consfătuirea.

Este în afară de orice îndoială că, datorită măsurilor luate, manifestarea care urmează să aibă loc la sfîrșitul lunii noiembrie, va decurge în cele mai bune condiții, și că ea va reuși să-și atingă scopul propus, de a mobiliza mase tot mai largi de țărani muncitori la înfăptuirea politicii partidului nostru.

Să intensificăm popularizarea cărților de literatură politică

În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului nostru, sporește avântul întrecerilor socialiste între oamenii muncii din toată țara, care își iau mereu noi angajamente pentru mărirea producției.

La îndeplinirea cu succes a acestor sarcini bibliotecile sindicale sînt chemate să dea o contribuție de seamă. Organizînd diferite acțiuni de masă, difuzînd și popularizînd în mase tot mai largi de muncitori cartea de literatură politică legată de producție, ele pot ajuta la ridicarea nivelului politic și profesional al acestora.

Pentru a putea realiza o difuzare cît mai bună a acestor cărți, este necesar, în primul rînd ca biblioteca să fie aprovizionată cu un fond suficient de cărți din acest domeniu, corespunzător nevoilor și cerințelor tuturor cititorilor.

Este adevărat că prin contractul ce-l au cu colecturile, bibliotecile stabilesc numărul sau procentajul cărților de literatură politică pe care trebuie să le achiziționeze. Dar, bibliotecarul trebuie să fie preocupat de alegerea cu chibzuință a titlurilor și a numărului de exemplare în cadrul sumei pe care o are la dispoziție pentru achiziționarea acestor cărți. Așa, de pildă, cînd e vorba de o carte cum este **Metalgîștii luptă pentru economii**, de P. Marian, ea nu trebuie să lipsească din bibliotecile întreprinderilor siderurgice.

A doua problemă care se pune la achiziționarea cărților este aceea de a satisface cerințele celor încadrați la diferite forme de învățămînt.

De multe ori însă biblioteca se află în situația de a nu putea satisface toate aceste cerințe din cauza numărului prea mare de solicitanți față de numărul exemplarelor de care dispune. În această privință s-a orientat în mod just biblioteca Atelierelor C.F.R. Grivița Roșie din București, care a îndrumat pe cititori la standurile de cărți deschise în întreprin-

dere, unde își pot cumpăra cărțile necesare, plătindu-le în rate. Asemenea standuri s-au înființat în numeroase întreprinderi și ele constituie un ajutor prețios în aprovizionarea cu cărți a celor ce nu și le pot procura de la bibliotecă din motivele arătate.

Odată asigurată o justă aprovizionare cu cartea de literatură politică, bibliotecarul trebuie să găsească diferite forme de popularizare a acestor cărți. Vizitînd unele biblioteci sindicale din Capitală, se poate constata că cea mai răspîndită formă de popularizare folosită, este agitația vizuală, cum e de pildă, la biblioteca Clubului „C.F.R. Grivița Roșie” și la biblioteca Uzinelor „Mao Tze-dun”, unde se găsesc permanent panouri cu cărțile de literatură politică recent apărute.

O expoziție interesantă pe tema Istoria P.C.U.S. a organizat biblioteca uzinelor textile „7 Noiembrie” în cadrul căreia au figurat cărți în ajutorul celor ce urmează învățămîntul de partid, precum și citate din Lenin cu privire la treburile de luptă al P.C.U.S.

Multe biblioteci, atunci cînd organizează expoziții de cărți, vitrine pe diferite teme sau întocmesc panouri închinete cărților nou apărute, au grijă ca în cadrul temei generale să așeze la loc de cinste cartea de literatură politică. O astfel de vitrină a organizat biblioteca fabricii Gh. Gheorghiu-Dej, cu care prilej, în afara cărților de literatură rusă și sovietică, un loc important l-au ocupat cărțile de literatură politică ca de pildă: **Opere**, de V. I. Lenin, vol. 8, **Probleme ale filozofiei marxist-leniniste** etc.

În afară de agitația vizuală, bibliotecile folosesc și metoda recenziilor. La biblioteca Atelierelor „C.F.R. Grivița Roșie” a avut loc în luna septembrie recenziile lucrării **Marea inițiativă**, de V. I. Lenin ținută în secția sa, de către tov. Petre Nicolae, fierar, și la care au participat 40 de muncitori.

Mai puțin folosită este metoda conșfătuirilor, care la fel ca și cea a recenziilor, poate da rezultate rodnice. În general, conșfătuirile trebuie organizate pe o anumită temă, ca de exemplu: **Cartea de partid în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului cincinal**, sau pe o carte care oglindește problemele ridicării productivității muncii cum sînt: **Pentru continua creștere a productivității muncii**, de Raita Gh. și Marin A., sau **Productivitatea muncii și căile ridicării ei în industria R.P.R.** etc.

O atenție deosebită trebuie acordată îndrumării individuale a cititorilor. De pildă, la biblioteca uzinelor „Mao Tze-dun“, bibliotecarul împreună cu colectivul său, duc muncă de lămurire de la om la om pentru citirea cărților de literatură politică. Datorită muncii susținute întreprinsă de acest colectiv, numeroși cititori și-au ridicat nivelul politic și profesional. Așa, sînt de exemplu, tov. Chișeu Rozalia, strungarul Cosma Valerian, țeararul Zaharescu Petre ș.a. care sînt cei mai activi cititori ai cărților de literatură politică.

Dar majoritatea bibliotecilor sindicale popularizează cărțile de literatură politică numai în cercul restrîns al cititorilor care urmează diferite forme ale învățămîntului de partid. Aceasta provine de la părerea eronată ce o au unii bibliotecari, după care n-ar fi de datoria lor să ducă o activitate susținută și în rîndul celorlalți muncitori din întreprindere

pentru a fi atrași să citească cărți din domeniul literaturii politico-sociale.

Pregătirile ce le fac în prezent toți oamenii muncii din țara noastră de a întîmpina cu noi realizări cel de al II-lea Congres al partidului pune cu ascuțită actualitate necesitatea intensificării popularizării cărților de literatură politică.

Felul cum bibliotecile noastre sindicale au început să se pregătească în cîntea Congresului, constituie o chezășie în munca lor. Astfel, bibliotecarii au început să-și întocmească planuri de muncă legate de Congres încă din luna octombrie. Fie că au fost întocmite planuri speciale în cîntea acestui eveniment ca la uzinele „Mao Tze-dun“ și Clubul „C.F.R. Grivița Roșie“, fie că sarcinile în legătură cu întîmpinarea Congresului au fost incluse în planurile trimestriale ale bibliotecilor, ele au cuprins importante acțiuni pe care bibliotecile și le-au propus să le organizeze în cîntea Congresului.

În această perioadă problema achiziționării de cărți politice cît și a difuzării acestora trebuie să constituie în mod deosebit o preocupare permanentă a bibliotecilor noastre sindicale. Metodele folosite și care au dat rezultate bune trebuie ridicate la un nivel cît mai înalt și încetățenite în toate bibliotecile mari pentru ca în scurt timp aceste metode să devină un bun al tuturor bibliotecilor.

BIBLIOTECI pentru COPII

Dezvoltarea gustului de citit al micilor cititori

Biblioteca centrală raională din Bistrița și-a căpătat un frumos renume printre bibliotecile din regiunea Cluj și putem spune chiar din întreaga țară. Bogăția fondului de cărți a contribuit ca această bibliotecă să devină un adevărat focar de răspândire a culturii și științei în rîndul populației din oraș și raion.

Din anul 1951, cînd a luat ființă biblioteca, numărul cărților a înregistrat o continuă creștere. Astăzi ea numără 24.000 volume, în limbile română, rusă, maghiară și germană.

Biblioteca raională din Bistrița este instalată într-un frumos și spațios local din centrul orașului.

În afară de secția de împrumut și sălile de lectură pentru maturi, funcționează și o secție pentru copii. Aceasta dispune de o încăpere mare și luminoasă, mobilată cu mese și scaunele, iar pereții sînt împodobiți cu desene care prezintă diferite scene din poveștile cele mai cunoscute de copii ca de exemplu: *Capra cu trei iezi*, *Vulpea picilită*, *Motanul încălțat*, *Punguța cu doi bani* și altele.

La îndemîna micilor cititori stă un fond de peste 5000 volume, cuprinzînd literatură pentru copii de vîrstă preșcolară și școlară. Alături de minunatele povești ale lui Tolstoi, Gorki, Ciukovski, Gaidar, Marșak, Bajov, Bianki, Cassil,

Mihalkov, se găsesc cele ale lui Creangă, Ispirescu, Eminescu, Sădoveanu, Breslașu, Nina Cassian, Colin, precum și cărți de Andersen, Frații Grimm, Charles Perrault și alții. Se mai găsesc și cărți ale clasicilor literaturii romine și ruse, care se cer pentru programa de învățămînt la primele clase elementare, pe care biblioteca le achiziționează pe baza bibliografiilor luate de la profesorii de literatură.

Cărțile sînt orînduite în rafturi după conținut și limbi, potrivit clasificării zecimale.

În scopul unei cit mai largi popularizări a celor mai bune și instructive cărți, care ajută la dezvoltarea și stimularea gustului de citit al micilor cititori, secția de copii a inițiat încă de la începutul activității sale, organizarea a numeroase manifestări de masă cu cartea. Acestea au dat bune rezultate în ceea ce privește deșteptarea interesului copiilor pentru citirea cărților.

S-au făcut lecturi în colectiv, recenzii, matinee literare, seri de ghicitori literare, seri de basme, audiții la radio, care au atras totdeauna un număr mare de participanți.

O acțiune care s-a bucurat de mult succes poate fi considerată seara de basme, închinată lui Andersen, la care au participat copii

Secția de copii a bibliotecii raionale din Bistrița

de la grădinița de copii germană. Reușit a fost și matineul literar organizat în colaborare cu Casa Pionierilor din oraș, cu prilejul comemorării a 450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare. Tovarășa Giuglea Lucia, responsabilă bibliotecii raionale, a vorbit copiilor despre figura lui Ștefan cel Mare oglindită în literatura noastră, așa cum reiese din legenda *Aprodul Purece* de C. Negruzzi, *O samă de cuvinte* de I. Neculce, *Apus de Soare* de B. Delavrancea și *Frații Ideri* de M. Sadoveanu. Cunoașterea trecutului de luptă al poporului nostru a trezit mult interes în rindul copiilor.

De asemenea trebuie amintită și seara de ghicitori literare organizată pentru elevii claselor II-a — IV-a de la școala medie mixtă de 10 ani, în cadrul căreia s-au citit fragmente din cele mai cunoscute poezii ale lui M. Eminescu, Gh. Coșbuc, Ștefan Iosif, Panait Cerna, G. Topirceanu. A fost o adevărată întrecere între copii pentru a ghici autorul și poeziile respective. Pentru cei care au ghicit cele

mai multe poezii, biblioteca le-a oferit ca premii cite o carte.

Aceste acțiuni și multe altele organizate de secția de copii, au contribuit la dezvoltarea gustului de citit al micilor cititori. Sînt zile cînd se înregistrează o frecvență de 50—60 cititori, biblioteca pentru copii avînd în prezent un număr de 740 cititori permanenți.

Sînt cititori ca Pop Ion, Bălan Lucia, Crișan Iudith, Pașca Iuliu, Hochstädt Emanuel, Sălák Eva, Costin Aurelia, cu care biblioteca se poate mîndri. Pionierul Pop Ion, de pildă, este cititor al bibliotecii din anul 1952. Ajutat și îndrumat de colectivul secției de copii, el a citit pînă acum peste 300 cărți. Este o plăcere să stai de vorbă cu el și să-l vezi cu cită însuflețire povestește despre cărțile citite. „Am îndrăgit cititul — spune el — pentru că totdeauna am găsit aici la bibliotecă multă înțelegere și atenție. Chiar dacă eu am încercat să cer cărți mai grele, mi s-a explicat de ce încă nu e timpul să le citesc și am primit numai cartea de care am avut nevoie“.

În anul acesta, biblioteca raională a organizat o bibliotecă filială la Casa de copii orfani. În fiecare sîmbătă, între orele 16—19, tov. Szilaghy Margareta, din colectivul secției de copii, se deplasează la această bibliotecă, unde difuzează cărți, face citiri în colectiv și recenzii. Astfel s-au citit fragmente din cartea *Bătălia de la Iazul Mic* de O. Pancu-Iași și s-a făcut prezentarea cărții *Povestire despre Zoia și Șura* de L. Kosmodemianskaia. Cei 50 cititori de la orfelinat așteaptă cu nerăbdare ziua cînd este deschisă biblioteca ca să poată primi cărți noi.

La școala elementară de 7 ani cu predare în limba germană, s-a dat o bibliotecă mobilă cu 40 cărți, de

care răspunde o profesoară de literatură. Aci copiii găsesc numai cărți recomandate de programa școlii, care-i ajută în procesul de învățămînt.

Pentru dezvoltarea gustului de citit al copiilor, pentru atragerea lor la bibliotecă, manifestările de masă au rămas forma cea mai larg folosită de secția de copii a bibliotecii raionale din Bistrița.

În cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice au fost programate

3 acțiuni: o seară de ghicitori literare din cele mai cunoscute basme sovietice și două întîlniri între povestitori și copii de vîrstă preșcolară, una pentru copii germani și cealaltă pentru copii maghiari.

Frumoasa activitate ce desfășoară secția de copii a bibliotecii raionale din Bistrița în rîndul micilor cititori, atrage din zi în zi un număr tot mai mare de copii ca cititori activi ai bibliotecii.

Cataloagele bibliotecilor pentru copii

M. TOMESCU

În cîteva numere anterioare ale revistei „Călăuza bibliotecarului”, bibliotecarii și-au împărtășit experiența în munca de organizare a cataloagelor, ceea ce dovedește că ei își dau seama din ce în ce mai mult de rolul educativ al cataloagelor în îndrumarea lecturii.

În aceste articole nu s-a dezbătut însă de loc problema cataloagelor pentru copii, care au o importanță tot atît de mare.

De aceea, credem că e necesar să cercetăm cum au rezolvat unele din bibliotecile noastre problema întocmirii cataloagelor pentru cititorii copii și să desprindem de aci cîteva principii de care trebuie să se țină seama la întocmirea lor.

Unele biblioteci au rezolvat problema cataloagelor pentru micii cititori în mod formal mulțumindu-se să întocmească pentru secția de copii un catalog alfabetic și altul sistematic al fondului de cărți, aceste biblioteci considerînd astfel îndeplinită sarcina lor în acest sector de muncă.

Dar asemenea cataloage nu pot îndeplini rolul de îndrumătoare ale lecturii copiilor. La vîrsta de 7—8 ani, cînd pot deveni într-adevăr cititori ai bibliotecii, copiii încep să cunoască mai bine viața și lumea; doresc acum să afle răspunsuri la o serie de întrebări pe care și le pun în legătură cu anumite probleme și de aceea catalogul alfabetic nu-i poate ajuta la alegerea cărților; pe de altă parte ei nu știu să minuiască îndeajuns catalogul sistematic. Se știe, mai ales

că în primii ani copiii au o gîndire mai mult concretă, că lor le vorbesc mai ales imaginile și de aceea cărțile pentru ei au multe ilustrații.

Cele mai potrivite cataloage pentru orientarea cititorilor copii în fondul de cărți al unei biblioteci sînt cataloagele cu imagini, cataloagele ilustrate.

Asemenea cataloage au întocmit unele din bibliotecile noastre, ca de pildă, cele din Iași, Galați, Sibiu, Brăila.

În unele biblioteci — ca de exemplu cea de la Brăila — aceste cataloage sînt alcătuite dintr-un album în folio obișnuit. Pentru fiecare carte se dă ilustrația copertei, iar alături, descrierea bibliografică a cărții (numele autorului, titlul cărții, locul de apariție și editura, anul și numărul de pagini). Tot în albume sînt alcătuite și cataloagele pentru copii ale bibliotecilor din Galați, Iași și Sibiu. Fișele cărților în cataloagele-album ale acestor biblioteci sînt așezate în ordinea intrării lor în bibliotecă. La Iași fișele cărților noi sînt așezate deasupra, pe cînd la Galați la urmă. O lipsă generală a acestor cataloage constă în faptul că ele nu sînt ținute la zi.

Cataloagele-album amintite mai sus au fost întocmite de bibliotecile respective pentru cititorii copii pînă la vîrsta de 12 ani. Pentru copiii peste această vîrstă s-au întocmit cataloage sistematice și alfabactice.

Dar deși există la aceste biblioteci preocuparea de a întocmi mijloacele unei îndrumări diferențiate a lecturii copiilor,

**BIBLIOTECILE DIN R. P. R.
BUN DE PREȚ AL OAMENILOR MUNCII**

Odată cu cucerirea libertății, odată cu trecerea la construirea unei vieți socialiste, lumina culturii pătrunde tot mai mult în masele poporului nostru, printr-o largă rețea de biblioteci de la orașe și sate.

Rîndul de sus de la stînga la dreapta: Sala de lectură a bibliotecii regionale din Oradea; unul din depozitele Bibliotecii Academiei R. P. R.; clădirea Bibliotecii centrale universitare din Iași; una din sălile de lectură a Bibliotecii centrale universitare din Cluj.

Lateral stînga: Un aspect al muncii cu cartea la biblioteca căminului cultural din Pîdești de Jos, raionul Miercurea Ciuc din Regiunea Autonomă Maghiară.

Lateral dreapta: Deservirea cititorilor la biblioteca satească din comuna Batar, raionul Salonta, regiunea Oradea.

Rîndul de jos de la stînga la dreapta: Clădirea căminului cultural din Ciineni, regiunea Pitești; secția de copii a bibliotecii raionale Sibiu; clubul muncitoresc din Cîmpia Turzii.

tări, cuvinte cât mai simple și care fac parte din vocabularul copiilor.

Adnotările pot lua și forma unor înțebări, care stîrnesc curiozitatea copiilor. În loc de adnotări se pot folosi și scurte fragmente caracteristice — mai ales în versuri — luate chiar din carte, ca de exemplu:

Mereuță, V.: Ce-a pățit epurică

A sosit un epurăș
Harnic tare și poznaș
Să-și găsească loc de casă
În pădurea luminoasă
Jos pitită sub tuțuș
Vulpea, ursul labă grea
Iși zic de-ar fi casa mea!

Într-un catalog-album se vor menționa numai cărți legate de o singură temă. Cărțile se indică — nu în ordinea intrării lor, așa cum fac bibliotecile din Brăila, Galați, Iași etc. — ci la început cărțile mai ușoare, cu text mai puțin și mai multe ilustrații și în continuare scrieri cu text mai bogat, mai grele, dar totuși pe înțelesul micilor cititori.

Pe coperta albumului se scrie denumirea temei și e recomandabil să se deseneze sau să se lipească o ilustrație care să sugereze subiectul temei. Pe cât posibil e bine ca albumele consacrate diferitelor teme să aibă coperte de culori deosebite.

Catagoalele-album vor avea o formă potrivită. În nici un caz nu e recomandabil ca aceste albume să aibă mărimea unui ziar — așa cum sînt cele de la biblioteca din Galați, — care fiind grele, nu pot fi folosite de copii.

O altă formă a cataloagelor pentru micii cititori o constituie pliantele. Acestea se întocmesc tot pe teme și conțin un număr mai redus de cărți. Pliantele se confecționează din bucăți de carton sau placaj (5—6 bucăți), de mărimea unei coperte de cărți și legate la cotor cu pînză. Pe fiecare parte a acestor bucăți de carton se lipește o foaie cuprinzînd o

ilustrație legată de conținutul cărții, numele autorului și titlul lucrării, precum și adnotarea.

Catalogul-album și pliantul se aseamănă prin forma lor cu cărțile sau pliantele ilustrate pentru micii cititori. Ele se consultă cu ușurință și plăcere; totodată ele formează trecerea de la cartea ilustrată la catalog, obișnuind pe micii cititori să-și aleagă singuri cartea pentru citit.

Pentru micii cititori cu un bagaj de cunoștințe mai bogat se întocmesc și cataloage ilustrate.

Catagoalele ilustrate se redactează pe fișe de mărimea 15×20. Fișele se confecționează din carton și se scriu pe o singură parte. Fișa conține prezentarea unei cărți printr-o ilustrație, o adnotare ceva mai dezvoltată ca cea pentru catalogul-album, dar clar redactată și descrierea bibliografică prescurtată (autor, titlu, loc și an de apariție).

Ilustrarea catalogului se va face în același mod ca și la catalogul-album.

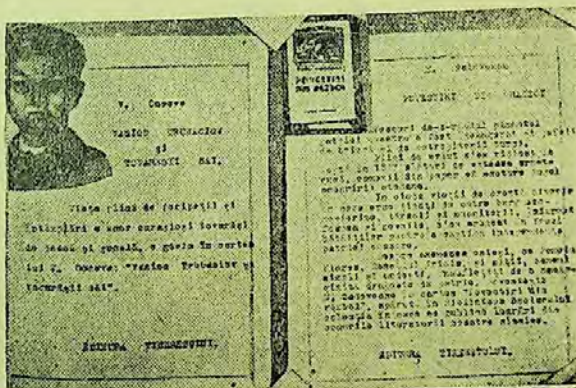
Fișele acestui catalog se așează — într-un fișier de dimensiuni adecvate — pe teme, formulate simplu și pe înțelesul micilor cititori. Temele vor fi așezate în ordinea importanței lor și între ele se va pune câte o fișă divizionară ilustrată cu un desen legat de subiectul temei respective.

Pe măsura creșterii copiilor, a trecerii lor dintr-o clasă în alta, se îmbogățesc cunoștințele acestora, iar preocupările lor devin multiple. Această înmulțire a cunoștințelor și a preocupărilor se observă îndeosebi la elevii din clasele a III-a și a IV-a. Mulți din acești elevi doresc să cunoască activitatea și viața pionierilor sovietici și comsomoliștilor, sînt avizi să stăpînească cît mai multe cunoștințe din trecutul patriei noastre. Ei se interesează mai mult de probleme din domeniul științelor naturii; sînt dornici să cunoască marile călătorii și descoperiri. Toate aceste preocupări trebuie ogîndite în temele cataloagelor ce se întocmesc pentru acești cititori.

Aceste cataloage nu trebuie să se îndepărteze prea mult de structura primelor cataloage, păstrînd forma și sistemul ilustrativ al acestora. Totuși, tematica și volumul cataloagelor pentru copii de vîrstă mai mare trebuie să fie cît mai simple dar mai bogate, cercul lor de interese fiind mai întins, iar cunoștințele mai bogate.

De asemenea, și adnotările trebuie să fie mai complete decît la cărțile din cataloagele pentru copiii din clasele I-II-a.

Pentru copiii mai înaintați din această grupă se pot întoc-

mi cataloage tematice cu ilustrații. Un asemenea catalog poate cuprinde mai multe teme. În ultimul caz temele vor fi așezate în ordinea importanței lor: la început temele consacrate vieții și activității lui Lenin și Stalin, cele despre lupta partidului nostru pentru eliberarea țării, despre pionieri și comsomoliști, teme din domeniul istoriei, științelor naturii, tehnicii, sportului etc.

Aceste cataloage se întocmesc pe fișe standardizate (de 12,5×7,5 cm.). Fișa va conține numai descrierea bibliografică mai completă (autor, titlu, subtitlu, loc, editura, an de apariție și pagini) și o scurtă adnotare — nu și ilustrație). Pentru întocmirea acestor cataloage se recomandă să se folosească fișele adnotate tipărite de Camera Cărții din R.P.R.

Temele vor fi despărțite între ele prin fișe divizionare pe care se va scrie într-o formulare clară, titulatura temei și se va desena sau lipi o ilustrație legată de subiectul temei. Fișele divizionare pentru temele consacrate unor scriitori pot conține portretul scriitorului și câteva date biografice.

Cataloagele-album consacrate unor ramuri de științe și cele tematice reprezintă forme de trecere la catalogul sistematic.

A treia categorie de cititori copiii o alcătuiesc elevii din clasele 5—7, care și-au însușit mult mai multe cunoștințe decât cei din clasele mai mici. Mulți din ei încep să consulte în mod sistematic revistele și chiar ziarele. Sfera lor de preocupări s-a mărit și unii se interesează și urmăresc anumite probleme.

Varietatea preocupărilor acestor cititori le impune să se adreseze tot mai mult cataloagelor de bibliotecă, pentru alegerea cărților pe care vor să le citească. În parte, cataloagele tematice satisfac cerințele lor de alegere a lecturii — dar ele nu sînt suficiente. Pentru acești cititori — în special pentru elevii din clasa a 7-a — este necesară întocmirea unui catalog sistematic, singurul care oglindește într-un cadru logic și după conținut, fondul de publicații corespunzător.

Acești cititori s-au obișnuit cu cercetarea cataloagelor prezentate pînă acum și — cu îndrumarea bibliotecarului la început — ei se vor orienta ușor și în catalogul sistematic.

Nu este locul să ne oprim mai îndelung asupra întocmirii catalogului sistematic al bibliotecilor de copii. Trebuie însă să subliniem că el se va întocmi

pe baza schemei de clasificare după care este alcătuit și catalogul sistematic pentru adulți. Această schemă poate fi numai mai restrînsă, avînd în vedere că pentru unele ramuri de cunoștințe nu avem cărți pentru copii. Specificul catalogului sistematic pentru bibliotecile de copii trebuie să reiasă din conținutul lui, din cărțile pe care le oglindește și care e necesar să cuprindă lucrări accesibile înțelegerii cititorilor din clasele 5—7.

Pentru orientarea copiilor în catalogul sistematic, bibliotecile trebuie să întocmească indexul alfabetic pe materii adică „cheia” catalogului.

E adevărat, că bibliotecile noastre se preocupă de întocmirea unor cataloage speciale pentru îndrumarea lecturii copiilor. În multe cazuri însă, aceste cataloage au rămas în urmă și nu oglinesc ultimele noutăți în domeniul literaturii pentru copii, ceea ce face ca micii cititori să nu se adreseze lor cu toată încrederea. Totodată, întocmind numai cataloage-album pentru toți copiii pînă la 12 ani, bibliotecile nu asigură îndrumarea diferențiată a lecturii acestora, potrivit cunoștințelor și preocupărilor lor în raport cu vîrsta.

Pentru a lichida aceste lipsuri credem că este necesar ca bibliotecile să întocmească pentru micii cititori cataloage luînd seama de vîrsta lor, de cunoștințele și preocupările caracteristice fiecărei vîrste și anume:

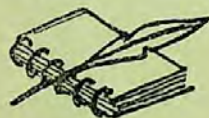
1. Cataloagele pentru cititorii începători (elevi în clasele a I-a și a II-a) sub formă de albume și pliante;

2. Cataloage pentru cititorii de vîrstă mijlocie (elevi în clasele a III-a și a IV-a) sub formă de catalog ilustrat pe fișe de format 15×20 cm., de albume consacrate unei ramuri de cunoștințe sau cataloage tematice ilustrate;

3. Catalog sistematic pentru copii de vîrstă mai mare (elevi în clasele V—VII).

Catalogul alfabetic nu este necesar pentru cititorii copii, aceștia urmărind în special anumite probleme. Acest catalog este trebuit numai pentru uzul bibliotecarilor.

Avînd cataloage bine întocmite, la alcătuirea cărora să se țină seama de cele arătate mai sus, bibliotecile noastre vor asigura în bună măsură o justă îndrumare a lecturii copiilor.

Popularizarea cărților despre plante

R. KRACIK

Popularizând pe o scară largă cartea de știință a naturii, biblioteca pentru copii ajută pe școlari la însușirea bazelor științei și la lărgirea orizontului lor.

În ultimul timp s-au editat multe cărți interesante despre plante, dar unii cititori tineri, în special băieți, nu au arătat interes față de acestea. În articolul de față este descrisă experiența de popularizare a cărților despre plante, organizată în sala de lectură pentru copii și tineret a bibliotecii de stat a U.R.S.S. "V. I. Lenin".

Cititorii tineri văd deseori în pădure, pe câmp sau pe apă, plante al căror nume nici nu-l cunosc. Biblioteca și-a propus ca prin ajutorul cărților să ajute nească copiii să facă cunoștință cu diferite plante comestibile, medicinale și otrăvitoare, să afle explicația unor fenomene ale naturii și să se deprindă să citească cartea de știință popularizată.

În acest scop au fost alese următoarele cărți, nu prea mari, care răspundeau la aceste probleme: *Povestiri despre flori de Vetlina V.*, *Clinica în pădure de Verzilin N.*, *Din viața plantelor de Korsunski*, *Călătoria unei picături de apă de Arhanghelsk V.*, *Printre comorile pădurii de Radievski S.*

Bibliotecarii au întocmit 37 de întrebări la care se putea răspunde just numai în urma unei lecturi atente a acestor cărți. În afară de aceasta, trebuia să se stabilească denumirea justă a 34 de plante desenate pe un panou special. În partea de jos a panoului erau enumerate denumirile plantelor, în altă ordine decât cea a desenelor.

După ce s-au făcut toate pregătirile am început să invităm școlarii să participe la jocul pe care l-am denumit *Cunoști oare plantele?* arătându-le condițiile jocului și întrebările la care trebuiau să răspundă.

Stabilirea plantelor și răspunsurile la întrebări trebuiau date în scris bibliotecarului. Au fost invitați să participe la joc elevii claselor 5, 6 și 7.

Vom arăta câteva din întrebările la care trebuiau să răspundă.

De ce toate plantele capătă miros înainte de ploaie?

Ce plante au calitatea de a întări sănătatea omului, și de a preîntîmpina boli grave și de multe ori mortale, de care au murit comandorul Behring, căpitanul Barent și Sedov?

De ce majoritatea florilor de noapte sînt albe și au un miros puternic și plăcut?

Ce flori ne arată venirea ploii?

De ce toamna frunzele se îngălbenesc și cad?

De ce mulți copaci înfloresc înainte de ivirea frunzelor?

Ce plante pot fi înmulțite prin frunze?

Cum se poate afla vîrsta unui copac? Rizomul căror plante din riuri și mlaștini poate fi folosit pentru hrană?

De ce bradului și pinului nu-i cad iarna frunzele?

Condițiile jocului, întrebările, panoul cu plantele desenate, au fost expuse într-un loc vizibil, lângă masa de împrumut. Tot aci s-a amenajat și o mică expoziție de cărți despre plante.

Copiii au primit cu plăcere întrebările și au început să răspundă la ele. Dar chiar din prima zi s-a constatat că majoritatea răspunsurilor nu sînt corecte, școlarii răspunzînd la întrebări fără să fi citit cărțile. Am început să convingem pe acești cititori că ei vor putea să răspundă corect la întrebări numai în cazul cînd vor citi cu atenție cărțile recomandate.

În scopul popularizării cărților s-au

ținut în sala de lectură expunerii bibliografice. Pentru exemplificare vom da câteva extrase dintr-o asemenea expunere.

„Copii, cunoașteți voi oare bine natura patriei voastre? Studierea naturii, dragostea față de natură au însuflețit întotdeauna omul să facă noi descoperiri, să creeze importante opere de artă și literatură.

Toți oamenii trebuie să cunoască bine natura, să știe să se orienteze în pădure, să cunoască plantele care îi înconjoară.

Povestirea interesantă a lui Radievski. Printre comorile pădurii descrie întâmplările unor băețai rătăciți în pădure. Obosiți și istoviți de nemîncare, ei au întîlnit întîmplător un om bătrîn care nu se putea mișca. De la el au aflat lucruri foarte importante care i-au ajutat să se orienteze în pădure. Datorită cunoștințelor căpătate ei au reușit să salveze pe bătrînul bolnav.

Completări interesante la această carte veți găsi în lucrarea vestitului scriitor Verzilin Clinica în pădure. „În pădure, pe cîmp și chiar pe drumul prăfuit — spune autorul — cresc multe plante curative; trebuie să le cunoști numai și să știi să le folosești“. În carte sînt descrise cele mai caracteristice plante de la noi, care pot fi folosite în medicină. Cartea este valoroasă prin faptul că povestește în mod amănunțit despre plante și dă indicații cînd și cum trebuie adunate.

În cartea Povestiri despre flori de Vetlina, se povestesc multe lucruri interesante și se dau răspunsuri la diferite întrebări, ca de pildă, — de ce înfloresc florile? de ce au nevoie plantele de frunze verzi?; Cartea este scrisă într-un stil viu, atrăgător și se citește ușor.

Probabil că cunoașteți cu toții cartea Din viața plantelor de Korsunski apărută în colecția În ajutorul școlarului. Autorul povestește despre unele fenomene din viața plantelor nordice și dă răspunsuri la o serie de întrebări interesante.

Cartea Călătoria unei picături de apă de Arhanghelsk povestește multe lucruri interesante despre o picătură de apă și explică de ce plouă, de ce nu poate fi viață pe pămînt fără apă.

Lectura atentă a acestor cărți va îmbogăți cunoștințele voastre și vă va ajuta la studierea naturii patriei voastre.

Le secția de împrumut cititorii au fost invitați să participe la joc. Mulți dintre ei aflînd că jocul este închinat problemelor de botanică au refuzat, spunînd „că nu le plac plantele“, „că aceasta nu este interesant“. Totuși, după discuții cu bibliotecarul, mulți dintre ei și-au schimbat părerea și chiar pe loc au început

să caute în atlasul botanic și în manualele denumirile plantelor.

Unii școlari obișnuiau să nu citească cărțile, ci le răsfoiau, căutînd paginile unde găseau răspunsurile la întrebările respective.

Bibliotecarii au stat de vorbă cu acești cititori și le-au arătat neajunsurile unei asemenea lecturi. S-au întîmplat și lucruri curioase. Astfel, cititorul Akse- nov, a venit la bibliotecar și i-a spus că în carte nu se arată cum pot fi distinse plantele otrăvitoare de cele comestibile. Bibliotecarul i-a răspuns că nu a găsit răspunsul căutat deoarece nu a citit cartea în întregime. Peste câteva zile, cînd Akse- nov a auzit pe un alt cititor spunînd bibliotecarului același lucru, s-a grăbit să răspundă el în locul bibliotecarului, spunînd că „cartea trebuie citită la rînd, în întregime și atunci vei găsi răspuns“.

Mulți școlari nu au cunoscut denumirile celor mai vestite plante și le-au căutat în manualul și atlasul de botanică. În felul acesta mulți au învățat cu această ocazie să caute și să găsească denumirile și desenul plantelor respective, deprinzîndu-se astfel să se folosească de lucruri științifice.

În timpul concursului copiii au întreb- at mereu cîte puncte au obținut și ce loc ocupă. În acest scop a fost confecționat un tablou pe care au fost înscrise numele participanților la concurs și cîte puncte are fiecare. Tabloul se completa din trei în trei zile. Jocul a durat timp de 26 de zile și în acest răstimp au fost împrumutate 200 de cărți despre plante.

Anunțarea rezultatelor s-a transfor- mat într-o sărbătoare. La timpul stabilit s-au adunat toți participanții la joc. Ei au indicat după panou denumirile tu- turor plantelor. Bibliotecarul arăta desenul colorat al plantei, iar elevii pove- steau despre însușirile ei — dacă este comestibilă și care parte anume (frun- zele, rădăcina, etc.).

Apoi s-au împărțit premii în cărți, ce- lor care au dat cele mai bune răspunsuri.

Intr-un loc vizibil a fost afișat tabloul cu numele celor premiați. Părerile citi- torilor despre acest concurs au fost ali- șate pe un alt panou. Vom cita una din aceste păreri. „Jocul Cunoști tu oare plantele? mi-a plăcut. Pînă acum n-am știut că rizomul trestiei, al papurei și stufului pot fi folosite la mîncare, că din ele se poate prepara o supă. Toate acestea le-am aflat din cărțile citite, după ce am participat la joc. Vara cînd voi pleca în tabără sau la țară, voi ști să disting plantele comestibile de cele otră- vitoare și voi ști de ce unele plante, cum e de pildă, șerparul de cîmp, se cațără“.

Rezultatele jocului au fost discutate la o ședință metodică. Bibliotecarii au

arătat că jocul a trezit nu numai interesul elevilor din clasele 5—7, ci al tuturor.

La consfătuire s-a mai arătat că această interesantă formă de popularizare a cărții ar trebui folosită și pentru cărțile de geografie, fizică și chimie. Jocul este prețios prin faptul că face pe școlari să citească cu atenție cărțile, răspunsurile date fiind rezultatul unei lecturi profunde.

Deosebit de valoros va fi un asemenea joc în taberele de pionieri. Acolo va putea fi completat prin culegerea plantelor respective în pădure. Această ocupație va fi foarte folositoare copiilor, deoarece le va da multe cunoștințe practice despre plante și îi va deprinde să cerceteze natura.

După revista
„Bibliotekar“ nr. 6/1955.

A. REZNIKOV

Astă vară a avut loc la clubul din Malomihailovsk, raionul Sebe- kinsk, regiunea Belgorodsk, „Săptămîna cărții agrotehnice“. Tov. Gonciarov, responsabilul clubului, tov. Moșcenko, responsabil bibliotecii sătești și activul ei, au depus multe eforturi ca această săptămîină să devină o „sărbătoare a cărții“, așa cum au denumit-o mai târziu colhoznicii.

Încăperea clubului a fost frumos împodobită. În mijlocul holului au fost amenajate standuri pentru vânzarea cărții agrotehnice, iar A. Mihailova, responsabilă librăriei și una din cele mai bune activiste ale clubului, a căutat ca aceste standuri să conțină ultimele cărți agrotehnice.

„Săptămîna“ a fost deschisă într-un cadru sărbătoresc. După o conferință despre rolul cărții în propaganda cunoștințelor agrotehnice, au avut loc discuții vii în fața standurilor cu cărți. Agronomii Gromadin și Artemenko au arătat pe scurt ce conțin cărțile și broșurile expuse și au dat sfaturi despre cărțile ce pot fi consultate pentru anumite specialități. Apoi a început vânzarea cărților. Tov. Batrakov, care lucrează la o brigadă legumicolă, a cumpărat cartea Legumicultura; pe tov. Dudnikov, care lucrează la o brigadă de cîmp l-a interesat cartea Pentru o recoltă bogată de porumb și floarea soarelui, de I. Gorelova. Au fost de asemenea cerute cărți pentru zootehnicieni și mecanizatori.

Deosebit de mult au fost cerute cărțile despre experiența frunțașilor în producție din satele și regiunile vecine, ca de pildă, Cum obținem recolte bogate la stecla de zahăr, de V. Kafanov, brigadier

al brigăzii de cîmp; Cultura viței de vie în regiunea Kursk scrisă de grădinarul colhozului și Cum obținem cantități mari de lapte de M. Lagunova, mulgătoare în colhozul Lenin.

Seara s-a vizionat la club un film după o povestire a lui Gorki. S-a ales special un film în care marele scriitor își exprimă dragostea față de carte.

Vînzarea cărților a ținut timp de șapte zile. În fiecare seară se organizau lecturi în colectiv și discuții asupra celor mai interesante cărți. În cursul acestei săptămîni colhoznicii artelului Andreev au cumpărat peste 600 de cărți.

Tov. Bonciarov, responsabilul clubului și colectivul lui consideră că nu numai bibliotecă trebuie să se ocupe cu răspîndirea cărții în mase ci și clubul trebuie să facă această muncă pînă de răspundere. Fiecare acțiune care are loc la club, fie conferință, fie activitatea cercurilor, fie proiectarea de filme, trebuie legată de propaganda cărții. Vizitatorii clubului trebuie să plece întotdeauna cu dorința fierbinte de a citi o anumită carte, de a afla lucruri noi, de a deveni oameni culți.

Să luăm, de pildă, organizarea de conferințe. În clubul din Malomihailovsk există o regulă ca la fiecare conferință să se amenajeze o expoziție de cărți legată de tema respectivă. Astfel, atunci cînd s-a ținut la club conferința Situația internațională și lupta popoarelor pentru pace, responsabilul clubului, împreună cu responsabilă bibliotecii, cu lectorul și colectivul clubului, au organizat o expoziție de cărți pe această temă.

Au fost de asemenea însoțite de expoziții de cărți și conferințele despre im-

portanța electricității pentru agricultură, despre importanța creării unei baze de nutreț etc. Și lectorii consideră ca o datorie a lor de a cointeresa pe auditori să citească anumite cărți. Datorită cărților, vizitatorii clubului aprofundează cunoștințele aflate la conferință și își lămuresc problemele neclarificate. În expunerile lor lectorii caută să vorbească despre cărțile prezentate în expoziție, să le citeze și să dea anumite exemple din ele.

Clubul din Malomihailovsk ne arată de asemenea că activitatea cu cartea poate fi legată și de alte acțiuni.

Iată un exemplu grăitor. La club s-a vizionat timp de o săptămână filmul *Zvăpăiata*. Din inițiativa responsabilei bibliotecii s-a citit cu glas tare nuvela lui Cehov, cu același nume. Cu ajutorul bibliotecii s-a organizat apoi câteva convorbiri asupra operei marelui scriitor.

Dar colectivul clubului nu s-a mulțumit numai cu atât. Dat fiind interesul pe care l-a trezit acest film, s-a organizat la club o discuție asupra lui. Cei prezenți au făcut un schimb de păreri cu privire la faptul dacă filmul corespunde nuvelei, dacă regizorul a făcut ceva schimbări și cum au jucat artiștii.

La început la discuțiile care se organizau asupra filmelor și a izvoarelor lor literare a participat puțină lume. Dar cu timpul, participanții au început să se exprime mai liber și să îndrăgească asemenea acțiuni.

Este caracteristic faptul că discuțiile asupra filmelor turnate după anumite cărți, trezesc interesul față de întreaga operă a scriitorului respectiv. Astfel, după vizionarea filmului *Întoarcerea lui Vasili Bortnikov*, a început să se citească nu numai *Secerișul* după care s-a turnat filmul ci și celelalte lucrări ale Galinei Nikolaeva.

Colectivul clubului folosește și alte ocazii pentru popularizarea cărții. Anul trecut, un ansamblu din Harkov a organizat o conferință-spectacol despre *Literatura rusă*. De pe scenă s-au citit versuri și fragmente din opere literare ale marilor scriitori și poeți ruși. Spectacolul s-a bucurat de mult succes, trezind interesul față de literatura rusă. Colectivul a folosit această împrejurare, organizând o serie de convorbiri, și lecturi în colectiv din operele care au plăcut cel mai mult.

Dacă vine la club un ansamblu de teatru cu un spectacol, colectivul clubului organizează dinainte citirea piesei respective de cîți mai mulți cititori. După spectacol se organizează discuții asupra piesei.

O activitate intensă se desfășoară și cu cercul artistic de amatori, unde se citesc cele mai bune cărți scrise de maestrul teatrului, ca de pildă *Viața mea în artă* de Stanislavski. Pregătind spectacolul *Nazar Stodolea*, membrii cercului au citit toate cărțile lui Taras Sevchenko și multe lucrări despre el.

Dar colectivul clubului nu popularizează cartea numai în incinta clubului. Responsabilii clubului și a bibliotecii vorbesc de multe ori la stația de radioamplificare despre ultimele cărți; agronomii și zootehnicienii vorbesc despre cărțile de specialitate. De asemenea apar articole despre cărți și în gazeta de perete „*Colhoznaia pravda*” la rubrica „*Knijnaia polka*”. (Raftul de cărți).

Colectivul clubului are grijă și de acei cari nu pot veni la club. S. I. Pomazanov, invalid din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, este bolnav și stă în pat. El este vizitat de două ori pe săptămână de către membrii colectivului clubului care îi citesc ultimele ziare și reviste, precum și unele cărți.

Colectivul clubului desfășoară o bogată activitate de popularizare a cărții în colaborare cu biblioteca. El ajută bibliotecii la organizarea consfătuirilor cu cititorii, a serilor literare și a recenziilor. De mult succes s-a bucurat consfătuirea organizată cu forțe comune asupra cărților despre creșterea porumbului. La consfătuirea cu tema *Agrotehnica creșterii cartofului* au participat 400 de persoane.

Fără nici o îndoială că clubul încă n-a epuizat toate posibilitățile în domeniul muncii de difuzare a cărții. Dar cele expuse mai sus sînt suficiente pentru a combate părerea greșită a unor responsabili de cluburi, că numai biblioteca trebuie să se preocupe de popularizarea cărților. Clubul poate și trebuie să dezvolte dragostea față de carte, prin mijloacele caracteristice activității sale, legînd acțiunile ce au loc la club de diferite cărți corespunzătoare. Mai mult, nici o acțiune nu va avea succesul scontat, dacă nu va fi legată de problemele dezbătute în cărți. Fără îndoială, că munca va fi încununată de succes numai dacă va exista o strînsă colaborare și se vor pune de acord planurile de muncă ale bibliotecii cu cele ale clubului.

Experiența muncii clubului din satul Malomihailovsk trebuie să puie pe gânduri pe mulți responsabili de cluburi și membrii ai colectivelor lor, atrăgîndu-le atenția asupra acestei munci complexe, interesante și nobile.

După revista „*Kulturno Prosvetitelnaia Rabota*” nr. 10, 1955.

CONCURSUL pentru citirea literaturii „IUBIȚI CARTEA”

Să dăm un caracter de masă concursului

De mai bine de șase luni se desfășoară în întreaga țară concursul pentru citirea literaturii „Iubiți cartea”. Numeroși tineri muncitori, țărani muncitori, elevi, de la orașe și sate, au răspuns cu însuflețire Hotărârii Biroului C.C. al U.T.M. prin care îi cheamă să participe în număr cât mai mare la concurs. În regiunea Ploiești, de pildă, numai pînă la începutul lunii septembrie, a. c., numărul participanților în fiecare raion, se ridică între 1500—1800. În aceeași perioadă, au fost înregistrați peste

1750 de concurenți în raionul Negrești, regiunea Baia Mare.

În Capitală, Sighișoara, Mizil și alte localități mulți din cei înscriși s-au prezentat la discuțiile finale, majoritatea din ei dovedind o bună pregătire.

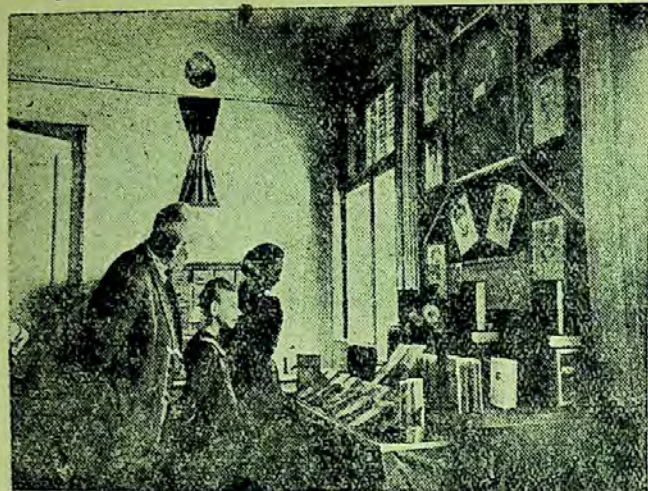
Aceste succese se datoresc, în primul rînd, comisiilor de concurs și bibliotecilor care au înțeles importanța deosebită a concursului și au știut să atragă masele de cititori, trezind în rîndul lor interesul pentru această inițiativă. Comisiile regionale din Ploiești și Craiova, avînd ajutorul bibliotecilor, au acordat o vie atenție popularizării concursului, ducînd o permanentă acțiune de lămurire a tineretului, tipăriind cu posibilități locale, afișe, cereri de înscriere. Pentru o mai bună desfășurare a concursului, comisia regională Stalin a organizat un schimb de experiență între bibliotecile uzinelor „Ernst Thälmann” și „Strungul”, urmînd ca asemenea schimburi de experiență să se continue și între alte biblioteci din regiune.

O frumoasă inițiativă a avut comisia de concurs din comuna Ditrău (Regiunea Autonomă Maghiară) și cea a uzinelor „Vlahița” care au chemat la întrecere toate comisiile satești și ale întreprinderilor din regiune, fixînd ca obiective creșterea numărului participanților la concurs și al cercurilor de citit, consacrate lecturii și aprofundării conținutului cărților din bibliografia concursului, intensificarea acțiunilor pentru o cit mai bună îndeplinire a sarcinilor concursului.

În ce privește munca bibliotecilor pentru reușita concursului, trebuie remarcate eforturile unor bibliotecari care au izbutit să antreneze în concurs un mare număr de cititori, cum e cazul la bibliotecile raionale din Botoșani, Jibou și Alba sau la bibliotecile sindicale ale uzinelor „I. C. Frimu” — Sinaia, „Ianoș Herbak” — Cluj și din Anina. Este un

Colțul „Iubiți cartea” organizat de Biblioteca „Ianoș Herbak” din Cluj

Popularizarea concursului la biblioteca raională Salonta

merit al unor biblioteci că nu s-au limitat la popularizarea concursului și la înregistrarea cererilor de participare, ci au desfășurat o vie activitate pentru a ajuta concurenților la înțelegerea în mod just a problemelor ce se desprind din cărțile citite.

În cadrul celor 75 de colțuri ale concursului organizate la diferite biblioteci din regiunea Ploiești, au fost organizate discuții asupra cărților recomandate în listele bibliografice. La bibliotecile din Sighet și Satu Mare au avut loc recenzii asupra cărților. Așa s-a călțit oțelul de N. Ostrovski, Povestea unui om adevărat de B. Polevoi, Tinăra Gardă de A. Fadeev, Mitrea Cocor de M. Sadoveanu. Biblioteca regională din Baia Mare a organizat două reușite întâlniri ale scriitorului A. G. Vaidă cu cititorii.

Din constatările făcute pe teren rezultă însă că nu toate comisiile și bibliotecile se achită în întregime de sarcinile lor. Există numeroase locuri unde, datorită dezinteresului manifestat de membrii comisiilor ca și de bibliotecari, concursul nu a prins încă viață, numărul celor înscrși fiind cu mult sub nivelul posibilităților. Până în luna septembrie, în regiunea Cluj de pildă, comisia nu s-a întrunit niciodată de la constituirea ei. Nici în regiunea Hunedoara lucrurile nu merg mai bine deoarece comisia regională a neglijat controlul și îndrumarea activității pentru popularizarea concursului.

Asemenea delăsări trebuie combătute cu toată energia. Trebuie să fie limpede că chezașia unui succes deplin al concursului constă în colaborarea dintre membrii comisiilor și bibliotecii în spiritul unei răspunderi colective față de îndeplinirea sarcinilor ce le revin în cadrul concursului.

Mai multă atenție se cere comisiilor atunci când organizează discuțiile finale cu concurenții. În unele locuri subestimându-se caracterul deosebit al acestor discuții, nu se face nici o pregătire în organizarea lor, lăsându-se totul la voia întâmplării. Datorită nepregătirii comisiilor respective ca, de pildă, la rafinăria nr. 1 din Ploiești sau la biblioteca raională din Rîmnicu Sărat, nu s-a dat curs cererii unor tineri concurenți de a începe discuțiile finale, din care cauză se ajunge la o frinare a entuziasmului celor ce vor să devină purtători ai insignei de „Prieten al cărții”.

Imprimarea unui larg caracter de masă concursului impune sarcini importante lucrătorilor din biblioteci. Fiind în contact permanent cu cititorii, bibliotecarii au prilejul de a sta de vorbă cu ei, de a-lămuri pe fiecare asupra rostului concursului, de a-i atrage printre concurenți și de a-i ajuta să se pregătească în modul cel mai satisfăcător pentru discuțiile finale.

Din păcate, mai sînt bibliotecari care nu dau concursului atenția cuvenită. Se constată în numeroase biblioteci, că destul de puțini participanți citesc în mod sistematic cărțile recomandate pentru concurs. Astfel, din cei 66 de cititori înscrși la biblioteca raională Negrești, doar 10 au împrumutat cărțile cuprinse în bibliografia concursului, iar la biblioteca sătească din Medieșul Aurit, din 42 de cititori înscrși, numai 5 au citit cu regularitate cărți din această bibliografie. Scuza pe care o învoacă bibliotecarii, că lipsesc din bibliotecă unele cărți din bibliografia concursului, nu este peste tot întemeiată. La biblioteca regională din Tîrgul Mureș sînt 577 de volume în limba română și 871 în limba maghiară din bibliografia obligatorie și cea la alegere a concursului, ceea ce reprezintă o cantitate suficientă de cărți pentru desfășurarea unei activități rodnice în rîndurile tineretului. Cărți suficiente din această categorie se găsesc și la bibliotecile sătești din comunele Deda sau Nyaradszereda, unde bibliotecarii au căutat să justifice inactivitatea în concursul „Iubiți cartea” prin aceleași motive neîntemeiate a lipsei de cărți. Și totuși în acest timp s-au aflat la C.L.D.C. regional 1200 volume în limba română și 1626 în limba maghiară din bibliografia necesară concursului. Dar

nimeni nu s-a interesat de ele. De altfel, situații asemănătoare pot fi întâlnite și în alte regiuni.

Acum, când au fost reeditate o serie de lucrări din listele bibliografice, cum sînt Așa s-a călit ofelul de N. Ostrovski, Povestea unui om adevărat de B. Polevoi și altele, bibliotecarii au mai multă posibilitate de a îndruma pe cei înscriși la concurs spre lectura bibliografiei necesare. Este necesar însă ca bibliotecile, cu sprijinul comisiilor de concurs, să-și procure aceste cărți.

Bibliotecarii au însă datoria să desfășoare o susținută activitate de masă menită să cîștige pe tineri la citirea cărților înscrise în bibliografia concursului și la înțelegerea lor deplină. Bibliotecile

care au întîrziat în această direcție, trebuie să-și revizuiască stilul de muncă, pornind în mod hotărît la organizarea de acțiuni temeinice, fără de care concursul nu-și va atinge adevărata lui menire — aceea de a atrage un număr cît mai mare de tineri la citirea literaturii, de a-i ajuta să găsească și să iubească cele mai bune cărți, să învețe din ele și să devină oameni culți.

Muncind neobosit, îndeplinindu-și cu avînt sarcinile ce le revin, întreținînd o permanentă legătură cu masele de tineri dornici de a se cultiva, membrii comisiilor de concurs și bibliotecarii vor reuși să facă astfel ca nici un tînar din raza activității lor, să nu rămînă în afara concursului „Iubiți cartea“.

O SEARĂ DE GHICITORI LITERARE

SADY HERSCOVICI
bibliotecar șef la biblioteca
regională Constanța

Este puțin timp de cînd „Călușuza bibliotecarului“ a publicat în unul din numerele sale un material de îndrumare privind această formă de activitate — ghicitori literare — pentru popularizarea cărților din concursul „Iubiți cartea“, pentru atragerea de cît mai mulți cititori în concurs și însfîrșit, pentru că este încă un mijloc de verificare a modului cum au fost citite parte din cărțile concursului.

Ținînd seama de aceste îndrumări Comisia regională a concursului din regiunea Constanța a organizat la începutul celei de a 2-a jumătăți a lunii octombrie o seară de ghicitori literare care a avut loc în sala Teatrului de Stat din Constanța.

Afișe mari anunțînd titlurile a 19 cărți din care trebuiau citite 10 fragmente, precum și acordarea unor premii și mențiuni, au împînzit orașul.

Sute de invitații conținînd lista premiilor și a cărților, au pătruns prin organizațiile de

U.T.M. în școli și întreprinderi. Alte sute se găseau în librării și la bibliotecă.

Munca de pregătire și organizare a acestei serii a fost împărțită din timp în cadrul Comisiei regionale de concurs. Astfel, C.L.D.C. a organizat o reuniune tovarășească de unde a realizat un fond cu care a procurat cărțile de premii și a tipărit afișele și invitațiile. Comitetul orașenesc U.T.M. prin organizațiile sale din școli și întreprinderi, a făcut o largă popularizare și mobilizare a tineretului pentru a participa la această seară. Biblioteca centrală regională s-a ocupat de alegerea textelor ce vor fi citite, iar secțiile de împrumut și sala de lectură au pus la dispoziția multor cititori cărțile care figurau în programul seriei de ghicitori literare.

Aproape 250 de cititori au participat la seara de ghicitori. Peste 150 din aceștia au cerut să participe la ghicirea textelor închise în cele 10 plicuri care păstrau taina

ce trebuia descoperită. S-a dat fiecărui participant câte o fișă pe care trebuia notat numele și pronumele, vârsta, locul de muncă și profesia. Fișa mai cuprindea 10 rubrici numerotate, unde urmau să se scrie titlurile și autorii în ordinea citirii fragmentelor.

După ce un membru al comisiei, tov. prof. Bodică Ion, a făcut deschiderea arătând scopul și tehnica desfășurării acțiunii, 4 actori ai Teatrului de Stat, desfăcând plicurile au citit cele 10 fragmente. S-a lăsat suficient timp pentru gândire și notarea răspunsului. Fiecare stătea cu ochii țintă și urechile ciulite. Frunțile descrețite, zimbetul de pe buze și voioșia participanților arătau siguranța cu care pregăteau răspunsurile. Nici n-au așteptat terminarea fragmentelor de citit și creioanele s-au repezit să scrie răspunsul atunci când au auzit numele lui Luchici din *Pământ desțelenit* sau al Șurcăi din *Tinăra Gardă*. S-au dat și unele răspunsuri deschise asupra unor fragmente.

În holul teatrului începuseră discuțiile cu privire la răspunsuri. În acest timp comisia lucra la stabilirea rezultatelor.

Trei fișe erau cu 10 răspunsuri exacte, 10 cu 9 răspunsuri, 9 cu 8, 22 cu 7, 28 cu 6, iar restul cu 5, 4, 3 și 2.

Dându-se citire titlurilor cărților cu autorii din care s-au prezentat fragmentele, fiecare din participanți a putut să-și verifice răspunsurile date.

A existat cite un singur premiu I, II și III. Totuși au fost mai mulți aceia care au dat răspunsuri corespunzătoare acestor premii.

Atunci s-a hotărât tragerea la sorți, ceea ce nu era just, așa cum a sesizat un tovarăș în discuția ce s-a purtat după încheierea concursului. Premiile trebuiau date în urma unor discuții purtate cu cei ce aveau același număr de rezultate și acordându-se celui mai merituos.

Premiul I a fost luat de tânărul Dante Stere, unul din cei mai activi și buni cititori ai bibliotecii; același rezultat l-a obținut și eleva Ghețu Sabina din colectivul voluntar al secției de împrumut, care a primit un pachet cu cărți. Premiul II a fost luat de tânărul Archesim Omer, iar premiul III, de Iusuf Necizat. O serie de alți tovarăși au luat mențiuni în cărți.

Rezultatele depuse de cei 115 participanți care au predat fișele, au dovedit interesul viu care a început să cuprindă masele pentru citirea literaturii.

Discuțiile purtate la sfârșit de către participanți asupra modului cum s-a organizat acțiunea, au arătat pe de o parte dorința maselor de a se mai organiza asemenea acțiuni, iar pe de altă parte a învățat comisia să înlăture lipsurile ce le-a avut în afișarea țirzie a titlurilor de cărți și folosirea „loteriei” în acordarea premiului.

A treia zi după desfășurarea serii literare, presa locală a publicat un material în legătură cu această inițiativă.

Zilnic, începînd de la acea dată, se observă că vin la bibliotecă cite 3-5 cititori care cer înscrierea la concurs.

Sperăm că acțiunile ce ni le-am propus să le organizăm pe linia Comisiei regionale de concurs, vor atrage din ce în ce mai mulți cititori în cadrul concursului „Iubiți cartea”.

Importanța microfilmelor în biblioteci

VACZI LEONA

Avântul deosebit al tehnicii din secolul nostru a avut o influență revoluționară în toate domeniile științei. Una din importante realizări ale tehnicii sînt și microfilmele. Folosirea acestora înseamnă o epocă nouă în lărgirea cercului de activitate a bibliotecilor, care ar putea fi comparată cu însăși importanța descoperirii tiparului. Față de copierea în manuscris a codexurilor, tiparul a fost un mijloc de multiplicare a operelor, ușurînd difuzarea acestora. Microfilmele constituie tot un mijloc de difuzare. Prin fotografiere exemplarele rare din literatură și știință ajung acum mai ușor la cititori. Cu ajutorul microfilmelor se pot pune la dispoziția cititorilor în facsimile documentele rare,

manuscrisele importante, unicatele etc., care pînă acum erau numai cu greu, sau uneori chiar de loc accesibile cercetătorilor.

Ce este microfilmul? El este un film special de dimensiuni foarte reduse, care cuprinde textele fotografiate și care cu ajutorul unui aparat de mărire pot fi citite cu ușurință.

Micros, în limba elenă înseamnă mic, mărunț. Într-adevăr, aceste filme sînt deosebit de mici, cu dimensiuni de abia 18×24 sau 24×36 mm, pe care totuși pot fi fotografiate o întreagă foaie de ziar sau două pagini ale unei cărți. Astfel, o carte cu 400 de pagini poate fi microfilmată pe un film de cca. 5 metri lungime. Jar filmul rulat încapă într-o cutiuță de mărimea aproximativă a două cutii de chibrituri.

Microfilmele ajută mult activitatea de documentare a bibliotecilor. În zilele noastre nu mai prezintă nici o greutate cercetarea manuscriselor, documentelor, stampelor, unicateilor, care se găsesc în diferite biblioteci sau muzee din țară, ba chiar și a celor din străinătate, deoarece acestea pot fi puse la dispoziția cercetătorilor cu ușurință, pe calea microfilmelor. Dar nu trebuie să ne gîndim numai la microfilmarea operelor vechi și rare, ci și la alte multiplicări, de exemplu: a lucrărilor tehnice epuizate pe piață, a desenelor greu de produs, aflătoare într-un singur sau în puține exemplare, a unui pasaj dintr-o carte sau a unui articol dintr-o revistă. Mai este de relevat că una și aceeași operă poate fi consultată concomitent de mai mulți cercetători în diferite părți ale țării, fără ca exemplarul original să fie deplasat din locul unde se păstrează.

În cazul bibliotecilor științifice, microfilmele pot avea un mare rol la completarea materialelor de specialitate mai ales la completarea periodicelor vechi. Biblioteca Academiei R.P.R. întocmind catalogul cumulativ al revistelor din R.P.R. va semnala locul tuturor revistelor științifice aflătoare la noi în țară, astfel că

Aparat de citire a microfilmelor la Biblioteca centrală universitară Cluj

bibliotecile vor ști unde să se adreseze pentru filmarea materialului de completat, formându-și astfel colecții complete.

Microfilmele au rezolvat și una din importante probleme specifice oricărei biblioteci — și anume, problema spațiului, adică posibilitatea de depozitare a ziarelor, revistelor și a cărților și ferirea lor de intemperii și dăunători. Ca să ne dăm seama de economia de spațiu ce se poate obține cu ajutorul microfilmelor, să ne închipuim că materialul pe un întreg an al unui cotidian poate fi reprodus pe un film de cca 30 de metri, sau că întreg materialul Bibliotecii centrale universitare din Cluj, cu cca. 1.500.000 volume, ar putea fi depozitat într-o singură sală mai mare.

Obținerea microfilmelor este cât se poate de ieftină, mult mai ieftină de exemplu ca reeditarea unei lucrări epuizate. În cazul când la o lucrare este interesat un cerc mai restrâns de cercetători, iar tipărirea ei este costisitoare, se poate microfilma însuși manuscrisul.

O deosebită importanță au microfilmele și în ușurarea schimbului dintre biblioteci; totodată se va intensifica și schimbul cu bibliotecile din străinătate. Din cauza volumului mic al filmelor și a greutatei sale reduse prezintă un mare avantaj și economie trimiterii lui prin poștă, deoarece nu comportă riscul pierderii sau al distrugerii unicatului sau al exemplarului original.

În caz de incendiu sau alte calamități rămân fotocopiile trimise în alte localități. Pe de altă parte, în asemenea cazuri, microfilmele ținute în cutii de tablă sau bachelită, pot fi mai bine și mai ușor evacuate din biblioteci decât exemplarele originale. Prin microfilmarea materialului valoros dintr-o bibliotecă, se va putea evita un dezastru asemănător cu incendiul Bibliotecii Naționale de la Torino (1904), care a ars pînă la temelii, distrugîndu-se fără urmă 32.000 volume — între care mai multe mii de codexuri și unicate —, precum și 3400 de manuscrise valoroase.

Executarea microfilmelor se face cu cea mai mare rapiditate și ușurință. Aparatele sovietice moderne pot microfil-

ma 20 de pagini într-un minut. În cazul copierii cu mașina de scris, această muncă ar trebui să dureze mai multe zile — și bineînțeles că nu sînt excluse și greșelile de transcriere. La multiplicarea desenelor și a schițelor, economia de timp este și mai evidentă. De pe aceste microfilme se pot face copii în număr aproape nelimitat, pentru a fi trimise cit mai multor biblioteci sau cercetătorilor. În această situație oricare cercetător își poate permite să-și înzestreză biblioteca sa particulară cu cele mai importante și rare materiale de specialitate, pe care le poate păstra în sertarul biroului său.

Se vor realiza economii extraordinare pe această cale, căci pînă acum cercetătorii adesea erau nevoiți să se deplaseze săptămîni de zile în diferite localități pentru consultarea unor lucrări de specialitate necesare studiului unei probleme. Microfilmele au înlăturat și această problemă.

Datorită ieftinătății lor și pentru a economisi spațiul, anumite redacții de reviste obișnuiesc să trimită abonaților lor la sfîrșit de an, fotofilmele revistelor pe anul întreg.

Pentru ca aceste microfilme să-și poată îndeplini rolul lor și să fie accesibile bibliotecilor de toate categoriile, mari și mici, este neapărat nevoie ca acestea să fie înzestrate cu un aparat de citit microfilmele. Cu ajutorul acestor aparate textele sînt mărite pe o foaie albă, de pe care pot fi citite. La nevoie textele sau desenele microfilmate pot fi proiectate și în acest caz se pot folosi de ele comitent mai mulți sbeetatori.

Biblioteca centrală universitară din Cluj dispune astăzi de un astfel de aparat de citit microfilmele și el este folosit zilnic de mai mulți cercetători.

Sperăm că folosirea microfilmelor, avînd în vedere multele sale avantagii, va fi practică și în țara noastră pe o scară din ce în ce mai largă. În acest fel bibliotecile noastre își vor îndeplini și mai eficient rolul lor de difuzatoare a materialelor necesare și astfel vor contribui și mai mult la avîntul cultural, științific și tehnic din țara noastră.

Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor

Fișele de catalog tipărite, adnotate și clasificate

PAUL LANGFELDER

Camera Cărții din R.P.R. a scos de sub tipar primele serii de fișe de catalog tipărite, clasificate și adnotate, pentru uzul bibliotecilor de masă. Necesitatea acestor fișe s-a resimțit de mult. Proiectul publicării lor s-a pus încă din anul 1949, când Editura de Stat a tipărit prima ediție românească a Clasificării zecimale bazată pe modificările sovietice și prin care s-au pus bazele organizării unitare a cataloagelor în bibliotecile de masă. Greutățile obiective și subiective care s-au ivit la început au trebuit să fie înlăturate cu încetul — poate chiar mult prea încet — din care cauză abia acuma, în sfârșit, bibliotecile au putut să primească primele fișe tipărite.

Folosite în mod just, aceste fișe tipărite vor constitui un instrument valoros pentru îmbunătățirea muncii organizatorice și ideologice a bibliotecilor. Bibliotecarul găsește în ele descrierea cărții după regulile de descriere valabile pentru bibliotecile de masă, apoi o adnotare succintă a conținutului și clasificările zecimale pentru catalogul sistematic. În primele serii au existat unele greșeli pe care Camera Cărții va trebui să le evite în viitor, printre care și omisiunea cotei cărții pentru bibliotecile de masă.

Iată câteva elemente conținute în fișele adnotate, de mare folos pentru bibliotecari:

1) Deoarece fișele conțin descrierea cărții, bibliotecarii nu mai sînt nevoiți să consacre o parte însemnată a timpului lor pentru această muncă. Timpul cîști-

gat va putea să fie folosit pentru o muncă mai temeinică cu cititorii. Numai pentru catalogul alfabetic se vor face mai departe fișe scrise cu mîna sau mașina de scris în ceea ce privește co-autori, prefațatori, ilustratori etc. după caz, deoarece colecțiile tipărite cuprind o singură fișă, cea principală, pentru catalogul alfabetic. Pentru catalogul sistematic ele cuprind cîte o fișă pentru fiecare clasificare.

2) Adnotarea succintă a conținutului cărții permite bibliotecarilor să ia cunoștință de conținutul cărții în mod rapid. Este recomandabil ca întregul colectiv al bibliotecii să citească toate adnotările în momentul intrării fișelor în bibliotecă pentru a fi la curent, în linii mari, asupra conținutului cărților apărute. Bineînțeles, adnotarea prezintă și un avantaj mare pentru cititor la alegerea cărții.

3) Clasificările zecimale pentru catalogul sistematic vor fi de importanță hotărîtoare pentru buna organizare a cataloagelor. Mai ales bibliotecile care se servesc în același timp și de fișele divizionare întocmite de Camera Cărții, vor putea să le organizeze repede și bine. Un catalog sistematic bine pus la punct care oglindește conținutul fondului de cărți al bibliotecii, trebuie să fie instrumentul principal al îndrumării cititorilor, în munca cultural-educativă și ideologică a bibliotecii.

Clasificările pentru catalogul sistematic se găsesc pe colțul stîng de jos al fișei.

În privința folosirii clasificărilor din fișele tipărite, trebuie să ținem seama de următoarele:

a) La fișa destinată catalogului alfabetic nu se subliniază nici o clasificare.

b) La fișele destinate catalogului sistematic, se subliniază cu cerneală roșie câte o clasificare, și anume, aceea a indicelui la care urmează să fie așezată fișa respectivă.

Exemplu: Lucrarea lui Antonio Gramsci: **Scrisori din închisoare**, are două clasificări:

3CP (B45) —I (0:8) Istoria Partidului Comunist Italian, sub formă literară și 85—6—R Literatură italiană, scrisori, în traducere română.

Pentru această lucrare colecția cuprinde trei fișe, una pentru catalogul alfabetic, care se va așeza la litera G fără nici o subliniere pe fișă; celelalte două pentru catalogul sistematic, dintre care la una se va sublinia 3CP (B45)—I (0:8). Această fișă se va așeza la rubrica destinată Partidului Comunist Italian, pe când la cealaltă se va sublinia 85—6—R așezându-se fișe la rubrica literaturii italiene.

4) Cota cărții este trecută pe colțul stâng de sus al fișei, în conformitate cu **Tabela prescurtată pentru așezarea cărților în rafturile bibliotecilor și Tabelele de autori, anexe la Clasificarea zecimală**, ediția din anul 1952. Cota se compune din clasificare prescurtată și din semnul de autori. Cota tipărită permite o bună organizare a raftului după conținut. Pentru unele biblioteci mari, care folosesc alte sisteme de așezare a cărților în rafturile bibliotecii, este lăsat un spațiu suficient deasupra cotei tipărite ca să se poată insera acolo cota proprie a bibliotecii respective. Sînt însă și biblioteci pentru care clasificările conținute în **Tabela prescurtată** au devenit insuficiente pentru organizarea rafturilor și care, drept consecință folosesc clasificări mai dezvoltate, luate din **tabelele Clasificării zecimale pentru organizarea raftului**.

De exemplu:

O carte care tratează despre mașini agricole va avea pe fișa tipărită, în colțul stîng, jos, clasificarea pentru catalog 631,3, pe cînd pentru cotă, pe colțul stîng sus, va avea numai 63, în conformitate cu **Tabela prescurtată**. La o bibliotecă unde se folosec și pentru raft clasificări mai complete, cota va fi completată cu cerneală, adică la cea tipărită 63, se vor adăuga cifrele necesare, transformînd 63 în 631,3.

Prin folosirea fișelor tipărite se simplifică într-o măsură foarte mare munca bibliotecarului. Trebuie însă să ne ferim ca munca să devină mecanică, adică să nu se reducă la inserarea fișelor în cataloage. În afară de studiul adnotării, e recomandabil ca bibliotecarul să cerceteze clasificările conținute pe fișă cu ajutorul **Clasificării zecimale** pentru a-și da bine seama despre sensul fiecărei clasificări. Ar fi chiar de dorit ca la această muncă să participe toți membrii colectivului, care în munca lor la bibliotecă sînt, în vreun fel legați cu catalogul sistematic, fie că sînt clasificatori, bibliografi sau dau consultații și îndrumări cititorilor. Folosirea în acest fel a fișelor tipărite va fi un mijloc excelent pentru creșterea nivelului bibliotecarilor, pe cînd folosirea mecanică a fișelor tipărite ar putea să aibă rezultate contrarii.

Din păcate, fișele tipărite sîsesc încă în biblioteci cu întîrzieri foarte mari. Desigur, ele nu-și pot atinge scopul dacă la 7 noiembrie sau chiar mai tîrziu, bibliotecarul primește materialele despre 23 August.

Camera Cărții din R.P.R. va trebui să lichideze aceste întîrzieri și să-și organizeze munca în așa fel ca fișele să ajungă la bibliotecă nu mai tîrziu decît cărțile descrise. Există condiții obiective pentru asemenea organizare a muncii și ea va trebui astfel pusă la punct încît, în timpul cel mai scurt fișele tipărite să poată deveni cu adevărat un instrument de bază în justa orientare a muncii de bibliotecă.

ÎN ATENȚIA BIBLIOTECARILOR

Despre noile regulamente ale bibliotecilor din rețeaua Ministerului Culturii

Regulamentele după care s-au condus bibliotecile din rețeaua Ministerului Culturii în ultimii ani au avut un rol important în organizarea și consolidarea întregii rețele de biblioteci, în orientarea activității lor pe calea propagării culturii socialiste în patria noastră.

Cresțerea activității bibliotecilor noastre a făcut ca unele prevederi ale acestor regulamente să fie depășite și să necesite o revizuire. La aceasta s-au adăugat și următoarele considerente: la sfârșitul anului 1951, când au fost întocmite regulamentele, cea mai mare parte din bibliotecile noastre se găseau în faza inițială a organizării lor; nu apăruse încă H.C.M. 1542 care preciza răspunderea Statului, populare și sarcinile diferitelor departamente și instituții față de biblioteci. De asemenea, nu fusese stabilită încă sarcinile bibliotecarilor decît în linii mari și generale.

La elaborarea noilor regulamente s-a ținut seama de experiența bibliotecilor noastre căpătată în anii din urmă, de prevederile vechilor regulamente, precum și de experiența bibliotecilor din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Noile regulamente precizează legăturile între bibliotecile de diferite tipuri. Separînd sarcinile organizatorice ale secțiunilor culturale de sarcinile metodice ale bibliotecilor, noile regulamente acordă o mai mare autoritate responsabililor bibliotecilor, mărind în același timp și răspunderea lor față de munca cu cartea din întreaga regiune sau respectiv din întregul raion.

Introducerea noilor regulamente coincide cu apariția H.C.M. nr. 2399 din 8

noiembrie 1955 în legătură cu reglementarea salarizării bibliotecarilor care crează acestora condiții materiale corespunzătoare sarcinilor lor și mărește exigența față de aceștia.

Modificările esențiale intervenite în redactarea noilor regulamente privesc mai ales:

— conturarea mai precisă a obiectivelor care stau în fața bibliotecilor și a funcțiunilor pe care trebuie să le îndeplinească;

— stabilirea relațiilor dintre secțiunile culturale și biblioteci, atribuțiile directorilor bibliotecilor regionale și ale bibliotecarilor șefi ai bibliotecilor raionale, mai ales în problema angajării și menținerii noilor cadre de bibliotecari;

— organizarea unor secții ale bibliotecilor regionale și raionale;

— componența și organizarea fondurilor de cărți din biblioteci.

Astfel, se arată sarcinile politice ale bibliotecilor și răspunderea pe care o au pentru satisfacerea cerințelor cititorilor, pentru sprijinirea lor în ridicarea calificării profesionale și a îmbogățirii cunoștințelor lor din toate domeniile culturii, științei și tehnicii cu ajutorul cărților, prin urmărirea problemelor curente cu ajutorul bibliografiilor și a celorlalte metode de muncă cu cartea. Se subliniază importanța sarcinii bibliotecii regionale de a sprijini îndrumarea și dezvoltarea tuturor categoriilor de biblioteci din regiune servindu-le ca model de activitate în toate ramurile muncii de bibliotecă.

Se prevede organizarea pe plan regional și între regiuni a împrumutului de cărți și a schimbului de dublete pentru satisfacerea cerințelor speciale ale citito-

rilor și pentru a se asigura circulația cărților nefolosite în unele biblioteci.

Planurile de muncă și dările de seamă anuale și trimestriale ale bibliotecilor regionale urmează să fie trimise în copie Direcției bibliotecilor după ce au obținut avizul secțiunii culturale: bibliotecile raionale vor trimite bibliotecii regionale câte o copie din planul de muncă și darea de seamă anuală și cele trimestriale, iar bibliotecile de la sate le vor trimite secțiunii culturale raionale. Analizând planurile de muncă și a dărilor de seamă de către bibliotecile centrale, va duce la îmbunătățirea planificării muncii și implicit a activității bibliotecilor.

În mod deosebit se subliniază în regulamente, rolul bibliotecilor în sprijinirea sectorului socialist al agriculturii.

Prevederile noului regulament privitoare la executarea trimestrială a bugetelor va permite cheltuirea ritmică a fondurilor financiare și mai ales a celor înscrise pentru achiziționarea cărților. Se vor preveni astfel greșelile pe care le fac unele biblioteci de a cheltui în primul semestru întregul fond pe care-l au la dispoziție, sau dimpotrivă, să neglijeze cheltuirea la timp a bugetului și să riște o micșorare a bugetului în anul următor.

Textul, din regulament care se referea la perioada înființării bibliotecilor regionale și raionale se înlătură și se precizează obligațiile ce revin Sfatului popular în asigurarea localului și crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a activității bibliotecilor.

În ceea ce privește relațiile dintre secțiunile culturale și biblioteci se stabilește că bibliotecile regionale, raionale și sătești vor fi conduse de către Sfatul popular regional, raional și comunale prin secțiunile culturale respective, care vor îndruma și controla nemijlocit activitatea lor.

Secțiunile culturale întocmesc schemele bibliotecilor în raport cu activitatea și cu importanța fondului de cărți al bibliotecii.

Secțiunea culturală regională propune comitetului executiv al Sfatului popular regional încadrarea directorului bibliote-

cii sau a bibliotecarului șef, cu avizul prealabil al Ministerului Culturii. La numirea bibliotecarului șef al bibliotecii raionale este necesar ca secțiunea culturală să consulte pe directorul bibliotecii regionale în ceea ce privește gradul de calificare profesională a candidatului propus.

Sînt apoi precizate atribuțiile directorilor bibliotecilor regionale, precum și responsabilitatea lor și a bibliotecarilor șefi de la bibliotecile raionale pentru ducerea la îndeplinire a hotărîrilor și instrucțiunilor referitoare la munca de bibliotecă, răspunderea lor față de întreaga avere și activitate a bibliotecii, față de organizarea profesională a seminariilor și cursurilor cu bibliotecarii din regiune. Sarcina organizării seminariilor, a cursurilor cu bibliotecarii și a altor acțiuni privind calificarea cadrelor de bibliotecari, revine secțiilor culturale.

Noile regulamente insistă asupra necesității respectării ordinelor Ministerului Culturii nr. 1323 și 546 din 1954 cu privire la încadrarea noilor bibliotecari.

Directorul bibliotecii regionale și respectiv bibliotecarul șef al bibliotecii raionale repartizează atribuțiile fiecărui salariat pe bază dispozițiilor regulamentului.

Numărul secțiilor bibliotecii centrale regionale se mărește prin organizarea unei secții muzicale. Aceasta va pune la dispoziția oamenilor de artă, a ansamblurilor și celorlalte formațiuni artistice profesionale sau amatoare, partituri, discuri și literatura de specialitate. Pentru buna deservire a cititorilor aceste secții vor întocmi cataloagele necesare. (Pentru început un catalog alfabetic al autorilor sau titlurilor publicațiilor sau discurilor muzicale).

În același timp se mărește numărul secțiilor bibliotecii raionale cu secția de organizare și prelucrare a fondurilor de cărți și a cataloagelor și cu secția bibliotecii mobile și filiale. Aceste secții se crează potrivit cu dezvoltarea și lărgirea activității bibliotecii. Prima secție răspunde de organizarea tehnică a bibliotecii, a doua, de organizarea și coordonarea punctelor de deservire a populației cu cărți.

În bibliotecile regionale sau raionale cu un număr insuficient de salariați, munca și răspunderea mai multor secții pot fi atribuite, temporar în cadrul orarului legal a funcției unui singur salariat, acesta primind salariul funcției superioare, conform normelor legale.

Noile regulamente aduc unele precizări și în ceea ce privește componența și organizarea fondurilor de cărți ale bibliotecilor regionale și raionale. Se prevede separarea **fondului documentar** de fondul general la bibliotecile care au dreptul de a păstra aceste fonduri. Conform noilor regulamente bibliotecilor se vor îngrijii îndeosebi să strângă materiale documentare, cărți, reviste, ziare etc., referitoare la regiunea respectivă, vor face studii și cercetări bibliografice cu privire la trecutul și la dezvoltarea economică și culturală a regiunii.

La completarea fondului de cărți vor trebui să se asigure cu un număr suficient de materiale în limbile minorităților naționale din localitate și regiune.

Pentru o mai bună deservire a cititorilor, se vor organiza de către bibliotecile regionale în colaborare cu C.L.D.C. — **anchete** asupra cerințelor de cărți din regiune. În felul acesta se vor putea pune la îndemâna editurilor, date de orientare în cunoașterea necesităților de editare, reeditare și stabilirea tirajelor cărților.

Noile regulamente acordă o mare importanță îmbogățirii cataloagelor bibliotecilor raionale. Acestea vor trebui să întocmească un catalog alfabetic de serviciu, un catalog alfabetic pentru fondul mobil de serviciu, un catalog sistematic pentru fondul documentar (numai în cazul cînd bibliotecile dispun de astfel de fonduri), precum și un catalog-album pentru micii cititori.

În ce privește organizarea fondurilor și cataloagelor în bibliotecile sătești, se precizează că ele vor așeza cărțile după cele 10 grupe ale clasificării zecimale; de asemenea vor întocmi un catalog sistematic, iar bibliotecile cu peste 2000 volume, înafară de catalogul sistematic vor avea și unul alfabetic, ceea ce va înlesni cititorilor găsirea cărților de care au nevoie.

Așezarea cărților în bibliotecile căminelor culturale și ale caselor de citit se va face potrivit celor 7 grupe și nu 6 cum se făcea pînă acum și anume, conform împărțirii cărților după conținut din registrul de mișcare a fondului de cărți uzitate în bibliotecile centrale sau în caietul de evidență zilnică.

În cadrul fiecărei grupe cărțile se vor așeza în ordinea alfabetică a numelui autorilor sau a titlurilor la cărțile anonime, fără să se țină seama de numărul de inventar.

În noile regulamente se fac trimiteri la materialele care descriu pe larg felul în care trebuie rezolvate anumite probleme; de pildă pentru verificarea cărților din bibliotecă, s-au indicat **Instrucțiunile pentru păstrarea, securitatea și igiena fondurilor de cărți ale bibliotecilor.**

O deosebită atenție se acordă organizării colectivelor voluntare, antrenării utemiștilor și a altor cititori buni ai bibliotecii în munca de propagare și răspîndire a cărții în mase. Trebuie să se sădească în rîndurile cititorilor sentimentul că biblioteca este un bun obștesc la a cărui propășire trebuie să contribuie cu toții.

Noile regulamente de organizare și funcționare ale bibliotecilor din sistemul Ministerului Culturii au intrat în vigoare la data de 1 septembrie 1955.

Ele sînt menite să ridice munca bibliotecilor la un nivel mai înalt, să determine obținerea unor succese din ce în ce mai mari în domeniul organizării și consolidării rețelei bibliotecilor de masă.

DIN CORESPONDENȚELE *noastre*

Ne pregătim pentru Congres

În raionul Turda, pregătirile pentru întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului sînt în plină desfășurare.

Pentru a imprima un nou ritm muncii culturale, și pentru ca raionul nostru să prezinte partidului realizări din cele mai frumoase în acest domeniu, Comitetul raional și orășenesc de partid au trasat o serie de sarcini organelor de resort, menite să ducă la intensificarea activității culturale în întreg raionul.

Punctul de plecare în această nouă etapă a activității culturale l-a constituit bilanțul muncii depuse pînă acum și analiza posibilităților de viitor care au fost cercetate în cadrul unei ședințe cu conducătorii de cămine culturale, directorii de școli și bibliotecarii din cuprinsul raionului. În urma acestei ședințe s-a constituit o comisie raională, care să îndrumeze și să controleze îndeaproape activitatea culturală. Din comisie fac parte activiștii de partid, activiștii ai organizațiilor de masă, ai secției de învățămînt și secției culturale a Sfatului popular raional. Ca președinte al comisiei a fost ales cel de al doilea secretar al biroului Comitetului raional de partid. S-a întocmit un plan de muncă în care s-a prevăzut pentru fiecare comună și sat ce trebuie să se realizeze în vederea îmbunătățirii și desfășurării unei bogate activități cultu-

rale. În acest plan sînt incluse și sarcinile ce revin în domeniul muncii cu cartea.

Biblioteca noastră considerînd că este de datoria ei ca sarcinile trasate de comisie în domeniul muncii cu cartea să fie duse la bun sfîrșit în cele mai bune condiții și cu maximum de rezultate, a elaborat un plan de acțiune special, în care a prevăzut măsuri concrete pentru popularizarea cărților la safe.

În centrul atenției noastre a fost pusă, în primul rînd, popularizarea cărților de literatură politică și a cărților agrozootehnice.

Trecînd la punerea în practică a punctelor prevăzute în planul nostru de muncă în cinstea Congresului partidului, colectivul bibliotecii noastre a întocmit un plan de lectură pe tema: *Transformarea socialistă a agriculturii*, care a fost trimis la 9 biblioteci din comunele raionului, unde există întovărășiri agricole și unde sînt perspective pentru înființarea de gospodării agricole colective.

Planul de lectură cuprinde 10 titluri din lucrările care lămuresc avantajele transformării socialiste a agriculturii, fiecare titlu fiind însoțit de o scurtă prezentare a conținutului lucrării.

În același scop a mai fost alcătuită și o scrisoare metodică. Iată conținutul acestui text :

TOVARAȘE BIBLIOTECAR,

„Pentru a obține rezultate bune în ce privește studierea cărților prevăzute în planul de lectură cit și pentru valorificarea rezultatelor obținute după punerea în practică a celor învățate, vă recomandăm următoarele:

— Se va lua legătura cu organizația de bază din comună pentru a vă sprijini în îndeplinirea acestei acțiuni.

— Cărțile prevăzute în planul de lectură se vor studia în cadrul cercurilor de citit care vor fi organizate de bibliotecă, la sediul acesteia și pe grupe de casă.

— Pentru fiecare cerc în parte se va alege un cititor cu un nivel cultural și politic mai ridicat, care va fi numit responsabilul cercului de citit.

— Cărțile vor fi studiate planificat. În acest scop veți întocmi un program pentru studierea cărților — program care va fi respectat cu strictețe.

— Lectura cărților și a broșurilor se va face în cadrul cercului fie de responsabilul cercului, fie de un tovarăș învățător, sau un

tovarăș cu un nivel politic și cultural ridicat, iar după lectură se va discuta în colectiv conținutul cărții sau broșurii citite.

— Broșurile mai mici se vor citi și discuta într-o singură ședință, iar cele mai mari în două ședințe. De exemplu: *Munca înfrățită* sau *Pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954-1956*, într-o ședință, iar broșura *Viața nouă în satele noastre* se va citi în două ședințe. În prima ședință se va citi de la pag. 5 la pag. 32, cap. „Azi în Humuleștii lui Creangă”, iar în a doua ședință, de la pag. 32 până la pag. 55.

Lectura cărților prevăzute în acest plan de lectură se va organiza în așa fel, încât până la data ținerii Congresului al II-lea al partidului toate cărțile să fie studiate.

Vă rugăm să ne descrieți cum ați organizat și cum au funcționat cercurile de citit, rezultatele obținute și ce fel de planuri de lectură ați dori să vă trimită pe viitor biblioteca centrală raională“.

SOLONARU DARIA

Bibliotecar șef la
biblioteca raională Turda

ȘTIRI DIN LUMEA CĂRȚILOR ȘI A BIBLIOTECILOR

Editura Academiei de Științe din U.R.S.S. a început publicarea Eseurilor de Montaigne, al căror prim volum a fost primit cu căldură de cititorii sovietici.

De asemenea a fost editat de curind al patrusprezecelea și penultimul volum din operele scriitoarei franceze George Sand, în 165.000 exemplare, ca și cel de al zecelea volum din operele lui Victor Hugo.

La Saratov se construiește unul din cele mai mari combinate poligrafice din Uniunea Sovietică, care va produce anual 45 de milioane de manuale didactice pentru învățământul de toate gradele.

Noul combinat, care se va întinde pe o suprafață de aproape 4 hectare va intra în funcțiune și va începe să producă din anul viitor.

Biblioteca centrală „Belinski” a Academiei de științe a R.S.S. Bielorusă, face schimburi regulate cu cărți științifice și de cercetări cu țările de democrație populară.

În fotografie, bibliotecara șef V. Filipski (în stînga) și directorul adjunct E. Mazaruk, pregătesc un pachet spre a fi expediat în R.P. Polonă.

În octombrie 1951 „Editura Poporului” din R.P. Chineza a scos de sub tipar într-un tiraj de 9.036.500 exemplare, 3 volume de opere alese de Mao-Tze-dun.

Opera lui Mao-Tze-dun **Despre dictatura democrației populare** a avut un tiraj de 1.589.000 exemplare, iar opera **Cu privire la practică** a avut un tiraj de 1.309.000 exemplare.

Cea mai mare parte din operele lui Mao Tze-dun au fost tipărite în alte 50 de țări străine, iar în China ele au apărut în limbile rusă, engleză, franceză, indoneziană și germană.

În R. P. Albania a avut loc o conferință națională închinată problemelor difuzării cărții în condițiile cele mai bune. La această conferință au participat personalul librăriilor, responsabilii secțiilor culturale și de învățămînt, bibliotecarii și colectivele lor. Cu această ocazie a luat cuvîntul Dașnor Mamaci locțiitor al Ministrului Culturii, care printre altele a arătat că numai în anul 1955 au fost editate mai multe cărți, decît în cei 14 ani ai regimului monarhic, antipopular.

O serie de institute culturale din R.P. Bulgaria fac schimburi de cărți cu străinătatea. Astfel, Academia de științe bulgară face regulat schimburi de cărți cu peste 1000 de academicieni, universități și institute științifice din 65 de țări din toate continentele. Numai în cursul anului trecut Academia de științe bulgară a primit din străinătate aproape 16.500 cărți și reviste și a trimis peste 8000 de ediții academice. Schimbul se face cu U.R.S.S., țările de democrație populară Anglia, Republica federală germană, S.U.A., Italia și Franța.

În secția orientală a bibliotecii populare „Vasil Kolarov” din Sofia se păstrează un mare număr de documente precum și alte

materiale în legătură cu vechea cultură a răsăritului, precum și cu istoria Bulgariei.

Secția posedă 400.000 documente turcești originale, o culegere interesantă tipărită în răsărit, în care se află un exemplar prețios din Divana, opera poetului persan Sach, Istoria flotei otomane de Chitiv Celebi, Geografia lui Cudrisi din 1554, precum și Legea medicinei de Avicenna, tipărită în 1593 la Roma.

Noul centru de învățămînt al Rezervelor de Muncă ale Statului din Republica Cehoslovacă este pe cale de a deveni un cartier nou dotat cu o largă rețea de clădiri destinate activității culturale.

Printre acestea se numără și clubul Centrului a cărei bibliotecă numără circa 5000 de volume din domeniul literaturii beletristice și de specialitate.

Între 11-14 iunie a.c., a avut loc la Kassel, Congresul responsabililor bibliotecilor populare din R. D. Germană, la care au luat parte circa 500 de bibliotecari germani, precum și bibliotecari din Saar, Austria, Danemarca și Anglia.

La Congres s-au dezbătut următoarele teme, pe

baza referatelor prezentate de biroul congresului: Educația publică în lumina sociologiei și pedagogiei; Despre romanul modern; Despre influența literaturii de proastă calitate; Timpul de muncă și școlarizarea bibliotecarilor; Despre literatura pentru tineret; Bibliotecaecile din întreprinderi; Metodele evidenței împrumuturilor.

Congresul s-a încheiat cu Declarația-program pentru apărarea unității culturii germane.

Bibliotecarii din Republica Democrată Germană folosesc pentru propaganda vizuală litere de cauciuc care pot fi fixate pe pereți, pe panouri sau pe geamurile vitrinelor cu cărți, fără a mai fi nevoie de ace sau maletriale de lipit, ceea ce dă posibilitatea unei variații în afișarea textelor propagandistice.

În expoziția materialelor biblioteconomiei care a fost deschisă cu ocazia congresului bibliotecarilor germani întruniți la Kassel, au figurat și mostre din aceste litere.

La propunerea Consiliului de Miniștri al Republicii Democrată Germane, președintele Wilhelm Pieck a distins Editura Dietz cu Ordinul Karl Marx. Această distincție a fost acordată cu prilejul celei de a zecea aniversări a înființării edi-

turii, pentru meritele ei excepționale în activitatea editorială și mai ales pentru editarea operelor clasice marxism-leninismului.

Editura Științifică de Stat din R.P. Polonă a dat o mare atenție editării de lucrări din literatura de popularizare a matematicii ca și editării lucrărilor savanților polonezi în acest domeniu. Astăzi în R.P. Polonă apar 500-600 coli de tipar anual, cu lucrări de matematici, ceea ce depășește chiar și producția unor state cu vechi tradiții în știința matematicilor.

Opera remarcabilă a lui Steinjaus intitulată Caleidoscop de matematici, care este o însemnată lucrare de popularizare, a fost tradusă în U.R.S.S., S.U.A., Republica Cehoslovacă și R. P. Ungaria, bucurându-se de o apreciere unanimă.

Analul acesta marea vînzare anuală a cărților, organizată în Palatul de iarnă din Paris de către Comitetul național al scriitorilor francezi, s-a caracterizat prin participarea unor scriitori noi, care au apărut pentru prima oară la o astfel de manifestare, semnînd autografe pe cărțile lor.

După cum relatează presa franceză, publicul parizian a primit cu mare însuflețire pe scriitorii progresiști, ale căror cărți au fost cerute de un mare număr de cititori.

CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN ȚARILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

CĂLINESCU, G.: Am fost în China nouă. București. E.S.P.L.A. 1955, 182 pag., lei 2,60.

În 1953 academicianul G. Călinescu, făcând parte dintr-o delegație culturală, a vizitat Republica Populară Chineză. Am fost în China nouă, este rodul acestei călătorii, în care autorul oglindește diversitatea aspectelor din munca poporului chinez, succesele strălucite obținute în transformarea țării sale dintr-o țară înapoiată, semicolonială, într-o mare putere democratică.

După ce înregistrează impresiile culese în marile orașe pe care le-a vizitat — Pekin, Hankeu, Hanțeu, Tiențin, Șanhai, Kanton și Hankou — autorul se ocupă și de viața satului chinez, conducându-și cititorii în casa țărânului sau la locul lui de muncă, pentru a reda un tablou cât mai fidel al felului de viață al acestuia, în condițiile noi pe care le-a creat statul democrat-popular. Acest lucru reiese și mai elocvent în capitolele în care ni se vorbește de munca poporului chinez, de hărnicia și iscusința sa în efectuarea celor mai grele munci. Toată China este un șantier și oamenii muncii alcătuiesc adevărate oștri constructive care restaurează și construiesc drumurile, asanează imense terenuri, ridică fabrici și clădiri de necesitate publică etc. La fel de spornică este munca în agricultură, unde la străvechea experiență a plugarilor chinezi, se adaugă practica unei agriculturi pe baze moderne care asigură cîte 2—3 recolte pe an.

Trecînd la problema culturii, autorul face să reiasă marea avînt cultural al poporului chinez. Diferitele forme de învățămînt pentru copii, tineret și adulți, palatele de cultură în care oamenii muncii au la dispoziție teatru, muzică, bibliotecă, etc., precum și multe alte așezămînt culturale, tind să ștergă cu totul rămășițele ignoranței și întinericului, menținute de vechii stăpînitri, ridicînd poporul la un înalt nivel de viață spirituală, corespunzător nivelului material în plină ridicare și el.

Artei chineze, autorul îi consacră cîteva capitole interesante în care vedem cum adaptarea la realism se face fără ca vreuna din aceste forme artistice să se rupă de puternicele tradiții care le-au generat.

Vorbind despre îmbrăcămintea poporului chinez, despre felul său de a se alimenta, G. Călinescu se oprește în mod special asupra luptei ce se duce pentru sănătatea poporului, amintînd că din China au dispărut cu totul bolile care măcinau altădată poporul.

Ultimul capitol conține o descriere a satului în care s-a născut și a trăit marele fiu al poporului chinez, Mao Tzedun. Autorul a cules aici cîteva povestiri din copilăria și tinerețea președintelui R. P. Chineze din care se desprinde venerația legendară cu care-l înconjoară poporul recunoscător.

Lectura acestei cărți este extrem de folositoare celor care vor să cunoască poporul chinez, trecutul și tradițiile sale, drumul său de astăzi pentru făurirea unei vieti noi și înfloritoare.

AGRICULTURA

LISKIN, N. F.: Un colhoz de frunte. București. Editura agro-silvică de stat 1955, 242 pag., lei 5,20.

Autorul, președinte al arteiului agricol „Stalin”, înfățișează în lucrarea sa, calea străbătută de acest colhoz pentru a ajunge fruntaș, precum și modul în care colhozul rezolvă problemele puse în fața lui prin hotărîrile plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

Provenit din comasarea a 6 colhozuri din stanița Grigoriopoli, colhozul Stalin a reușit ca în cei 3 ani care au trecut de la acest eveniment important, să dubleze recoltele culturilor agricole și productivitatea vacilor de lapte, să mărească de 7 ori veniturile bănești și să sporească considerabil remunerarea zilelor-muncă, situîndu-se astfel printre colhozurile de frunte ale raionului Novo-Alexandrovski. La obținerea acestor frumoase rezultate rolul hotărîtor l-a avut modul în care colhozul a rezolvat problemele de bază ale producției obștești. Prima condiție în această direcție l-a avut îmbunătățirea sistemului

de conducere și crearea brigăzilor complexe de producție care să răspundă atât de culturile de câmp cât și de creșterea animalelor și producția de furaje. Lisikin amintește și alte condiții care au permis ridicarea în ritm rapid a producției agricole din colhoz: strânsa colaborare cu S.M.T., folosirea metodelor avansate agrotehnice, studierea și aplicarea experienței frunțate. Ultimul capitol al lucrării este consacrat rolului conducător al organizației de partid, subliniindu-se faptul că totdeauna comuniștii sînt în fruntea maselor și se bucură de mare autoritate în fața colhoznicilor.

Hotărârile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a pus noi sarcini în fața colhozului. În urma discutării și adaptării lor la condițiile acestuia, colhoznicii au hotărît o serie de măsuri menite să ducă la un și mai puternic avînt al producției agricole. Toate aceste măsuri, autorul le expune în capitolul: **Modul în care îndeplinim Hotărârile Plenarei din septembrie.**

Citirea acestei lucrări va constitui un stimulent pentru colectivității din țara noastră de a urma minunatul exemplu al colhozului „Stalin”.

LITERATURA

DUMITRIU, PETRU: *Cronică de la cîmpie*. București. E.S.P.L.A., 1955, 304 pag., lei 4,30.

Cele patru părți ale *Cronicii de la cîmpie* consemnează momente și aspecte esențiale din lupta poporului după eliberarea sa de sub robia fascistă, pentru un trai mai bun, pentru democrație populară. Scrise și publicate la intervale diferite, povestirile au căpătat o nouă semnificație, ca imagini ale acestor ani de greutăți și victorii din istoria poporului. *Vîntul de martie*, prima parte a *Cronicii*, conține evocarea dramaticelor momente din martie 1945, cînd oamenii muncii, mobilizați și conduși de comuniști, au impus venirea la cîrma țării a unui guvern de largă concentrare democratică. Evenimentele din satul Salcia, pe care le urmărește scriitorul, sînt grăitoare pentru situația de atunci din întreaga țară. Pretutindeni poporul muncitor fierbea de indignare împotriva trădătorilor care sabotau armistițiul, care înăbușeau aspirațiile oamenilor muncii, întîrziuau măsurile democratice promise, nu împărțeau țăraniilor moșiile și întărea în fel și chip exploatarea. De aceea, la chemarea comuniștilor Trandafir, Ion Lepădat și alții, țăraniii vin la oraș alături de muncitori și ajută la îndepărtarea autorităților credincioase exploatarelor.

Dar după smulgerea puterii din mîna burgheziei și moșierimii, după împărțirea moșiilor boierești, viața satelor începe să fie tot mai agitată. Chiaburimea, înțelegînd că victoriile clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, înseamnă tot atîtea lovituri date ei ca clasă, își întărește împotrivirea. În *Dușmănie* este înfățișată o asemenea acțiune a acestor dușmani, care, neputincioși în fața ofensivei nestăvălite a oamenilor muncii conduși de partid, lovesc mișelește în comuniști și în oamenii cinștiți. Comunistul Godea cade răpus în această înclăstare mută, dar în urma sa rămîn alții, mai hotărîți, să răzbune atât moartea unui tovarăș, cât și toate chinurile îndurate de veacuri, din partea exploatareitorilor, chinuri descrise de autor mai înainte în povestirea *Bijuterii de familie*.

Bedros din Bazargic este prezentat în a treia parte a *Cronicii*. Harnicul și întreprinzătorul armean Bedros, după ce muncește ani de zile în cele mai grele condiții, reușește să-și cumpere un camion, apoi pe al doilea și al treilea. Dar în loc să-și găsească drumul, ca orice muncitor cinstit, alături de cei ce luptă pentru dreptate și un trai mai bun, Bedros nesocotește sfaturile comuniștilor și intră în familia exploatareitorilor. El rămîne de fapt o slugă a acestor jivine și fericirea lui conjugală e doar o iluzie în care nici el nu va crede multă vreme. Și iată-i pe comuniștii care au înfruntat armata lui Rădescu în martie 1945, care au demască pe chiaburi, luminînd poporul de-a lungul anilor următori, iată-i acum pornind o nouă bătălie, în aceleași locuri, pentru înființarea unei gospodării agricole colective. Jertfele sînt și de data aceasta grele dar în *Noptile din iunie* se înscrie încă o izbîndă a clasei muncitoare, a partidului.

Astfel, în imagini sugestive, scriitorul Petru Dimitriu înfățișează de fapt în a sa *Cronică de la cîmpie*, drumul țărănimii muncitoare din țara noastră în alianță și sub conducerea clasei muncitoare, drum greu, semănat cu jertfe scumpe, dar încununat cu victorii mărețe.

STANCU, ZAHARIA: *Insemnările și amintirile unui ziarist*. Sarea e dulce. București, E.S.P.L.A. 1955, 506 pag., lei 5,75.

Apariția volumului de articole *Sarea e dulce* pune în lumină o latură a activității cunoscutului scriitor Zaharia Stancu: cea publicistică. Scrise între anii 1934—1936 articolele cuprinse în acest volum aduc o critică amplă, profundă, vizînd cele mai importante aspecte ale vieții sociale din acele timpuri. Scriitorul demască începutul de fascizare a țării, pe care-l sprijinea din plin par-

tidele așa zise democratice. În articole ca Femeile din U.R.S.S. vor să nască... Celeuskin și altele sînt înfățișate adevărate stări de lucruri din U.R.S.S. asupra carora propaganda oficială încerca să arunce vîlul său de minciuni.

Despre situația grea a oamenilor muncii, a micilor funcționari, a intelectualilor, vorbesc articolele Puteri depline, Funcționari... Periferiile capitalei, De sărbători, asistența socială etc. Condiția grea a scriitorului în societatea întemeiată pe exploatare e arătată în lumina ei adevărată în multe articole ca: Filozofi, Sfîntul Dumitru Dumitrache, Se caută un președinte, Literatură lașă, Spectacole pentru copii, Impozitul pe carte, Săptămîna cărții și multe altele.

Analizînd organizarea breslei scriitoricești, autorul articolelor demască totodată și putreziciunea culturii burgheze oficiale, care avea un singur scop, acela de a abate atenția maselor de la gravele probleme ale vieții sociale. Totodată scriitorul se preocupă intens și de educația tineretului. Învățămîntul putred, mizeria morală și materială în care se zbate tineretul, sînt dezbătute în altă serie de articole printre care: Bacalaureatul, Academii înalte..., Fete la export, Tinăr sentimental, Cărți pentru copii, Taxele universitare, Bande de minori, Generația în pulbere etc.

Afacerile ce se fac pretutindeni — la Radiodifuziune (Cîrnul), la C.A.M. (Sarea e dulce), la spitale (Ofița e aur) la direcția penitenciarelor (Vesela pușcării) și chiar în guvern (Strunga putredul) — starea tot mai proastă a agriculturii din țara noastră (Agronomi de birou, Eminamente ierbivori) și multe alte aspecte sînt cercetate cu un ochi pătrunzător. Scrise cu o deosebită vervă, desfășurînd în spațiul cîtorva pagini o gamă extrem de variată de nuanțe, fiecare articol devine o oglindă a relelor întocmiri de altă dată, iar volumul o mărturie și un act de acuzare a orînduirii burghezo-moșierești din țara noastră, pe veci apusă.

LITERATURĂ PENTRU TINERET

TWAIN, MARK: Prinț și cerșetor. București. Editura Tineretului, 1955, 254 pag., lei 4,40.

Povestirea Prinț și cerșetor de Mark Twain, ne duce în trecutul Angliei, la Londra, cu cîteva sute de ani în urmă, în vremea domniei crudului rege Henric al VIII-lea, din dinastia Tudor., Bolnav, Henric al VIII-lea își trăiește ultimele

zile, urmînd să-i ia locul, Eduard, prinț de Gales, cunoscut sub numele de Eduard al VI-lea. În acest timp, exploatarea și asuprirea poporului de către regalitate și nobilimea din jurul ei, luaseră forme neînchipuit de crude. În vreme ce regele, pairii, lorzii și conții, care-l slujeau cu credință, stăpîneau domenii mari și duceau o viață de lux și huzur, poporul, exploatat și asuprit, trăia în cea mai neagră mizerie, sub teroarea unor legi de o cruzime fără margini.

În asemenea condiții de viață, în care tot mai mulți oameni din popor ca să-și poată asigura existența, pornesc pe calea cerșetoriei și a hoției, trăiește și familia unui oarecare John Canty — el hoț, iar nevasta lui cerșetoare, care-și pregătește copiii — un băiat și două fete — pentru aceleași ocupații. Micul Tom Canty, fire sensibilă, venind în contact cu preotul Andreew, învață puțină carte și aude că există și altfel de viață decît a lor. Viața prinților de care i se vorbește îi apare ca un miraj, de care este atras. Într-una din zile, micul Tom, care are o asemănare extraordinară cu prințul moștenitor, vagabondînd prin oraș, ajunge în fața palatului Westminster, unde tocmai se făcea cu mare pompă schimbarea gardii. Datorită unor întîmplări neprevăzute, micul cerșetor ajunge în apartamentul prințului moștenitor cu care în joacă, își schimbă hainele. Intervenția brutală a unui soldat din gardă, îl aruncă în stradă pe adevăratul prinț îmbrăcat în haina de cerșetor, iar Tom Canty îi ocupă, fără voia lui, locul. Protestele lui, că nu-i el prințul moștenitor, fac pe cei din jur să-l considere nebun.

Povestirea redă apoi viața prințului devenit cerșetor și viața cerșetorului devenit prinț. Adevăratul prinț și moștenitor al tronului Angliei are ocazia să simtă pe propria-i piele cruzimea vieții supușilor „Majestății sale“. Aceasta îl face ca atunci cînd, după multe peripeții se va întoarce pe tron, să vină cu o serie de reforme, să desființeze unele legi nedrepte și apăsătoare, dar prea puțin față de nedreptățile și viața grea a poporului.

Din carte se desprinde cu putere atît de critică pe care o ia autorul față de nedreapta orînduire socială a epocii, față de legile neomenoase, față de crimele și abuzurile nobilimii și față de formele goale, ridicole uneori, care formau ceremonialul de la curtea regelui.

Cartea constituie — și nu numai pentru tineret — o lectură vie și instructivă.

**Abonamentele se fac la toate oficiile
poștale prin factorii poștali și difuzorii
voluntari din întreprinderi și instituții.**

78

UNIVERSITATEA
DE MEDICINA, FARMACIE,
STIINTE SI TEHNOLOGIE - TARGU MURES
GEORGE EMIL PALADE
1925

PREȚUL 2 LEI